

BẢN TIN

CHÍNH NGHĨA

DO ỦY BAN BẢO VỆ CÔNG LÝ và HÒA BÌNH
TẠI GIÁO PHẬN SAN JOSE CHỦ TRƯỞNG

*Tiền Nhân Dân Hiến Máu Xương
Cháu Con Kính Nhớ Nơi Giường Các Ngã
Kiên Tâm, Quá Khứ, Tương Lai*

*Dâng Lời Thỉnh Nguyện Có Hai Điều Này
"Thê Nhân Giáo Xứ" Tổ Bầy
"Cha DƯỞNG Không Nhận" Đức Thầy Thương Cho*

Đại Diện Ủy Ban:

- Ô. TRẦN AN BÀI	- Ô. ĐỖ ĐIỆN THOẠI
- Ô. NGUYỄN VĂN HIỆT	- Ô. PHẠM TIẾN
- Bà NGUYỄN DUY LIÊN	- Ô. VŨ HUYNH TRƯỞNG

592 BALTIC WAY, SAN JOSE, CA 95111

Đ.T. (408) 227-6739

THÔNG CÁO ĐẶC BIỆT
CỦA
HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO
VỀ CUỘC RƯỚC MỪNG KÍNH ĐỨC MẸ

Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo Trân Trọng Kính Mời
toàn thể giáo hữu đến tham dự cuộc rước trọng thể mừng -
kính ĐỨC MẸ FATIMA hiện ra lần thứ năm (5) Cách đây 69 năm
được cử hành vào lúc 7:30 Giờ chiều thứ bảy ngày 13 tháng
9 năm 1986 tại nhà thờ Họ Đạo, địa chỉ 685 Singleton rd.

Kính xin, quý ông bà và anh chị em sốt sắng tham dự
cuộc rước để mừng kính ĐỨC MẸ và cũng cầu xin MẸ ban bình
an cho HỌ ĐẠO.

Xin các đoàn thể vận động phục theo đoàn

THÔNG CÁO VỀ TẾT NHÌ ĐÔNG

Cũng như mọi năm, Tết nhì đông năm nay sẽ
được tổ chức vào lúc 6:00 chiều ngày 20/9/86 tại nhà
thờ Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo số 685
Singleton Rd.

Nhằm mục đích nhắc nhở các em về phong tục
tập quán cổ truyền của dân tộc Việt Nam, tổ chức sẽ
mở một cuộc thi:

- * Văn hóa Việt ngữ
- * Hội họa

Vào lúc 2:00 chiều cùng ngày cho các em từ 8-15
tuổi không phân biệt tôn giáo. Sau đó sẽ có văn nghệ
và phát quà Trung Thu cho các em.

Đề khuyến khích các em, xin quý vị phụ huynh
tạo điều kiện thuận lợi để các em có thể tham dự các
bộ môn trên. Kính mong quý vị Mạnh Thường Quân,
quý cô sở xi nghiệp Thượng Mại rộng tay giúp đỡ.

San Jose, 2-9-86

BAN TỔ CHỨC

Tết
Trung
Thu

GIÁO DÂN TẠI HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO SAN JOSE TIẾP TỤC NGUNG ĐÓNG TIỀN TRONG CÁC THÁNH LỄ VÀ NGUNG ĐÓNG TIỀN HÀNG THÁNG CHO HỌ ĐẠO, CHO ĐẾN KHI HAI THỈNH NGUYỆN CHÍNH ĐÁNG CỦA GIÁO DÂN ĐƯỢC TÒA GIÁM MỤC SAN JOSE CHẤP THUẬN

TỜ THÔNG TIN DO BAN CHẤP HÀNH DÂN CỬ ĐƯƠNG NHIỆM LÀ CƠ QUAN NGÔN LUẬN CHÍNH THỨC CỦA HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO

GIÁO DÂN HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO TRIỆT ĐỂ TUÂN THEO CÁC QUYẾT ĐỊNH CỦA BAN CHẤP HÀNH DÂN CỬ ĐƯƠNG NHIỆM DO ÔNG TRẦN CÔNG THIÊN LÀM CHỦ TỊCH

Xếp Hàng Thánh Giá Nền Cao
Trẻ Già Nhân Sĩ, Thân Hào Trong Dân
Mừng Ngày Tử Đạo Tiên Nhân
Cầu Ban Ở Phước Muôn Phần Khang An

KHẨN

THÔNG CÁO ĐẶC BIỆT

Để Chứng Tỏ Thiện Chí Hòa Giải
Của Các Giáo Dân Trong Họ Đạo NỮ
VƯỞNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO ĐỐI VỚI Tòa
Giám Mục San Jose, Ban Chấp Hành Và
Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý & Hòa Bình
YÊU CẦU TOÀN THỂ GIÁO DÂN ĐÓNG GÓP
TIỀN TRỞ LẠI TRONG CÁC THÁNH LỄ VIỆT-
NAM TRONG HAI (2) TUẦN LỄ, KỂ TỪ THỨ
BẢY NGÀY 13 THÁNG 9 NĂM 1986 ĐẾN
NGÀY 21 THÁNG 9 NĂM 1986.

Việc Làm Nay Với Một Ước Nguyên
Duy Nhất Là Chứng Tỏ Tinh Thần Ôn
Hòa Để Tòa Giám Mục Sớm Thỏa Mãn
Hai (2) thỉnh nguyện của Giáo Dân.

Ngày 12 Tháng 9 Năm 1986

*-Ban Chấp Hành

*-Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý & Hòa Bình

THÔNG CÁO

ỦY BAN BẢO VỆ CÔNG LÝ VÀ HÒA BÌNH TRẦN TRỌNG THÔNG CÁO:

1- Nhóm ủng hộ Tòa Giám Mục tổ chức phá lễ:

Kể từ khi Tòa Giám Mục cấm cử hành các phép Bí tích tại nhà thờ Họ Đạo, các giáo dân VN vẫn còn có thể tham dự 1 số thánh lễ bằng tiếng Việt Nam do hai Cha Phó Nguyễn Chính và Đỗ Văn Đình tại một số nhà thờ Mỹ cho mượn đề cử hành. Nhưng kể từ tuần trước, nhóm giáo dân ủng hộ TGM khoảng vài chục người đã có mặt trong hầu hết các thánh lễ và đã có những hành vi sau đây:

- a) Dùng tờ Thông Tin của Cha Dương để xả rác đầy nhà thờ và nhà vệ sinh.
- b) Cố tình làm dở bản các lối vào thánh đường và nhà vệ sinh.
- c) Sau thánh lễ, tìm cách gây gổ với các giáo dân và các thành viên Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý phát báo Chính Nghĩa ngoài công nhà thờ.

Mục đích của các hành động trên là: gây vất vả cho các Trưởng Khu và Phó Trưởng Khu trong công tác vệ sinh sau mỗi thánh lễ, vì nếu không thì các Cha Sở Mỹ sẽ không cho mượn Thánh Đường nữa.

— Khiêu khích gây bạo động để làm xáo trộn thánh đường. Việc này cũng nhằm tạo dư luận xấu cho cộng đồng giáo dân và sẽ không mượn được Thánh đường nữa.

Để ngăn ngừa âm mưu phá hoại này, Ủy Ban khẩn thiết yêu cầu quý giáo hữu nêu cao tinh thần bác ái Chúa Kito, đừng ý lại vào sức mạnh của đa số để gây bạo động đối với nhóm nhỏ anh em không cùng lập trường với chúng ta. Trái lại, hãy yên lặng giải tán ra xe về và để cho các anh em an ninh thu băng và chụp hình những kẻ gây rối hậu trình với các giới chức thẩm quyền đạo cũng như đời.

2) Sự hiện diện của các nữ tu trong các thánh lễ VN:

Cũng trong tuần qua, một số các nữ tu từ trước tới giờ không hề sinh hoạt với Họ Đạo đã bỗng nhiên xuất hiện tại các Thánh lễ VN để định thu tiền. Công việc này vẫn được dành cho các giới chức trong Ban Chấp Hành. Do đó, một số giáo dân đã thắc mắc và có những lời lẽ gay gắt đối với các nữ tu. Ủy Ban sẽ tìm hiểu sự kiện này để biết rõ các nữ tu đã bị bắt buộc làm công tác đặc biệt này do lệnh của TGM hay của Cha Dương. Dù sao, Ủy Ban thành thực xin các nữ tu nên tránh tạo những dịp để gây hiểu lầm cho giáo dân để giữ uy tín cho thiên chức nữ tu của mình.

Làm tại San Jose, ngày 13 tháng 9 năm 1986.

THÔNG CÁO ĐẶC BIỆT

Ban Chấp Hành trân trọng thông báo cùng toàn thể giáo hữu thuộc Họ Đạo NVCTTD rỗi:

Vào lúc 9 giờ sáng thứ sáu, ngày 12 tháng 9 năm 1986, Luật sư Alan M. May, đại diện cho Cộng Đồng CGVN, Giáo Phận San Jose, đã gặp Cha Tổng Quản Terrence Sullivan trong 1 giờ đồng hồ để tham khảo ý kiến về một giải pháp cho cuộc khủng hoảng hiện nay tại Trung Tâm Họ Đạo.

Để tỏ thiện chí với TGM trong 2 tuần lễ sắp tới Ban Chấp Hành yêu cầu giáo hữu hãy đóng góp tiền trở lại trong các Thánh Lễ cuối tuần vào các ngày 13, 14, 20, 21 tháng 9, 1986.

Ban Chấp Hành sẽ đi xin tiền và trao cho Linh Mục Chủ Tế như thường lệ.

San Jose ngày 12 tháng 9 năm 1986

BAN CHẤP HÀNH

LỜI TUYÊN BỐ CỦA ÔNG CHỦ TỊCH BAN CHẤP HÀNH TRONG CUỘC HỌP BAO NGÀY 12 THÁNG 9, 1986. TAI TRUNG TÂM HỌ ĐẠO.

Kính thưa Quý Vị,

Thay mặt Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam, chúng tôi hân hoan chào mừng quý vị và cảm tạ quý vị đến tham dự cuộc họp báo này.

Chúng tôi muốn dùng cơ hội này để thông báo với báo chí và các cơ quan truyền thông một quyết định quan trọng của chúng tôi liên hệ đến cuộc khủng hoảng hiện tại giữa cộng đồng chúng tôi và TGM San Jose.

Như quý vị đã biết, năm 1979, sau khi Đức Tổng Giám Mục Quinn hứa thành lập Họ Đạo cho CDCGVN, Ủy Ban Gây Quỹ Xây Dựng Nhà Chúa được thành lập và tôi đắc cử vào chức vụ Chủ Tịch Ủy Ban. Chúng tôi tìm đủ cách để gây quỹ. Chẳng hạn, mùa hè 80, giáo dân đã đi hái ớt ở Morgan Hill vào 3 dịp cuối tuần và Ủy Ban kiếm được trên

THÔNG CÁO ỦY BAN BẢO VỆ CÔNG LÝ VÀ HÒA BÌNH TRÂN TRỌNG THÔNG BÁO:

Trong những ngày gần đây có nhiều người đã mạo nhận danh nghĩa của ủy ban cũng như Trung Tâm Công Giáo gọi điện thoại và dùng những lời lẽ hăm dọa và ép buộc các Công Thùng Kỹ nghệ gia, Bác Sĩ, Nha Sĩ nung quảng cáo trên tuần báo Dân Tộc.

Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình xin trân trọng minh xác:

Thứ nhất: Ủy Ban không hề chủ trương dùng những lời lẽ thô bạo nặng nề hăm dọa bất cứ một ai.

Thứ hai: ỦY BAN sẽ dành quyền truy tố những phần tử lợi dụng danh nghĩa Ủy Ban BVCLHB hoặc CĐCG Việt Nam San Jose với những hành động nhằm mục đích phá hoại và gây rối.

Làm tại San Jose ngày 12/9/86
UBBVCL VÀ HB

3,000 mỹ kim. Tôi đã hằng đêm đi gõ cửa trên 400 gia đình. Các gia đình đã tự nguyện đóng góp với một mục đích rõ ràng là góp phần xây dựng một thành đường cho giáo xứ VN. Chúng tôi quan niệm rằng Thiên Chúa đã đưa chúng tôi về miền đất hứa này và chúng tôi có bổn phận lập một nơi để vinh danh Ngài. Công đồng chúng tôi đã cố gắng nhiều để tạo mãi nơi này với giá 340,000 mỹ kim vào năm 1982. Chúng tôi đã trả ngay 20% và vay TGM một số tiền nợ mà mỗi tháng chúng tôi phải trả gần 3000 đồng tiền vốn lẫn lãi.

Gần đây, TGM cử Lm. Lưu đình Dương làm Tân Chính Xứ và giáo dân đã không chấp nhận vì trong quá khứ Ngài có những hành động đi ngược lại quyền lợi của Cộng đồng. Để trả đũa sự phản đối này, TGM đã mang đi hai Cha Phó và từ ngày 21 tháng 7, 86, Trung tâm Họ Đạo không có thánh lễ và các phép bí tích.

Giáo dân tin rằng, mặc dầu TGM đứng tên cơ sở Họ Đạo nhưng trên thực tế họ là sở hữu chủ

đang chiếm ngụ và họ có bốn phần bảo vệ tài sản của họ. Tuy nhiên, vào ngày 15 tháng 8, 86, Luật sư William G. Felice, đại diện TGM San Jose, gửi thư yêu cầu Ban Chấp Hành phải rời khỏi cơ sở Họ Đạo trước 12 giờ trưa ngày 18 tháng 8, 86; nếu không, TGM sẽ dùng pháp luật để trục xuất. Ngày 18 tháng 8, 86, Cha Eugene Boyle, phát ngôn nhân của TGM, tuyên bố với báo chí rằng TGM sẽ lập thủ tục truy tố để trục xuất chúng tôi ra khỏi Trung Tâm Họ Đạo.

Vì chúng tôi bị đẩy vào chân tường cho nên chúng tôi đã phải tham khảo ý kiến luật sư để tự vệ. Chúng tôi không chống lại quyền bình của Giáo Hội; chúng tôi chỉ muốn nói cho ĐGM biết rằng chúng tôi khát vọng một Giáo Xứ Thế Nhân và việc bổ nhiệm Cha Dương đang làm cho Cộng Đồng chúng tôi đau khổ. Nếu Ngài thực tình thương dân, Ngài nên xét lại quyết định của Ngài.

Trong ba tuần qua, chúng tôi đã nhận nài chờ đợi. Vì không có dấu hiệu nào chứng tỏ TGM sẽ có một giải pháp cho chúng tôi và thể theo lời yêu cầu của giáo dân, chúng tôi rất tiếc phải đại diện cộng đồng đưa nội vụ ra Tòa Án xét xử. Chúng tôi trân trọng giới thiệu cùng quý vị, Luật sư Alan M. May, đại diện cho Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam, trong vụ án này.

Trân trọng kính chào và cảm tạ quý vị -

CHUYỆN DƯƠNG GIÀN

Bài của Trung Chính

Trong suốt 10 số báo của Chính Nghĩa bài “Bức Thư Không Niêm của Người Con Gái Thanh Bồ Đức Lợi” ký tên Hoàng Thanh Thủy (Chính Nghĩa 7, tr. 14) làm tôi băn khoăn nhiều ngày. Từ ban khoán đến đau khổ cho cả một thế hệ. Vì cả một thế hệ, nên hôm nay tôi thẳng thắn nhìn mặt Cha Dương trong những hành động chung quanh vụ tri nhậm chức chánh xứ Họ Đạo NVCTTDVN.

Cứ theo Chị Hoàng Thanh Thủy viết thì Cha Dương rất thân với gia đình Chị “Ngay còn ở Thanh Bồ Đức Lợi Cha vẫn thường ghé nhà con chơi”. Đáng khac chị có những đường giấy rất đáng tin “con có 2 người anh đều đi tu, đều là Cha, một người là bạn cùng lớp với Cha và một là thầy giáo của Cha”. Bởi thế Chị biết rất rành về Cha Dương nào “lúc còn ở chủng viện cha không phải là một chủng sinh xuất sắc khoa bảng, nhưng cha lại là một chủng sinh rất kiên nhẫn” nào “như cha biết đó, con nhỏ hơn Cha một giáp”. Hơn nữa chị còn tưởng tận cả khi Cha Dương giao động trong cuộc đời hiện đang cho Chứa “có lúc tinh thần Cha rất xuống như ở năm Tết Mậu Thân đó, Cha đã than với anh con là không biết Chứa có chọn cha không. Nhưng rồi Cha đã cô lướt qua và mọi sự cũng qua đi”.

Cũng theo chị Hoàng Thanh Thủy, Cha Dương có thời làm phó ở Thanh Bồ Đức Lợi và thời gian ấy, cha là “một gương sáng” là “vi linh mục khá kính thần tượng” là “người anh của con”. Tóm lại “trong suốt cuộc đời âu thổ cho đến lúc trưởng thành, con rất kính trọng cha”. Trong chính có cơ hội ghé thăm Thanh Bồ Đức Lợi vào mùa thu 1967 rất mến khung cảnh sinh hoạt đạo đức của một địa danh đã từng dựng cảm gìn giữ Nước Chứa và đứng lên biểu dương tinh thần công giao bất khuất sau thời Cu Ngô đình Diêm ngã xuống 1963.

Dưới mắt tôi, những hàng chữ của chị Hoàng thanh Thủy không còn là những nét mực phai mờ ngày tháng mà nó là những dòng nước mắt chảy dài suốt bao đêm trường cho một thể hệ vì những biến động mà đức tin bị lung lạc, vì những gương xấu đang về bay mà niềm hy vọng bị cạn nguồn.

Ở bất cứ cuộc đấu tranh nào người ngoại cuộc phải dè dặt trong sự phán đoán những những tâm tình qua thực, những nỗi lòng như rách nát những lời lẽ chan chứa hiền hòa của chị Hoàng thanh Thủy không thể phủ nhận cái “chân lý” mà chị muốn trình bày, cái “sự thực” mà chị muốn la lớn cho mọi người biết rằng: Cha Dương gian xảo. “Con vẫn không thể nào quên được khi Cha thừa với bề trên trong buổi họp chiều hôm ấy tại USCC là nhóm người chống đối Cha chỉ có mấy chục người, còn số người ủng hộ cha lên đến cả hai ngàn’ Và chị đã phải kết luận chuyện Cha Dương gian xảo trong các việc “tuyên bố với những điều trái với sự thật khi bà cáo một cách lệch lạc vô cùng tận với bề trên để bề trên có một cái nhìn sai lầm về CĐCGVN”.

Tôi muốn bàn thêm về chuyện Cha Dương gian xảo nhưng vì tâm tư yêu mến Hội Thánh, yêu mến Linh mục xin qui vị tư nay đừng nói là chuyện Cha Dương gian xảo, mà chúng ta có với nhau một từ ngữ đẹp hơn để gọi là chuyện Dương Gian.

Vậy chuyện dương gian đi tới đâu rồi?

Phải nói thẳng ra nó thật là bản thủ. Hãy trở lại với bạn Nguyễn thế Vinh trong “Bức Tâm Thư của người Hà Tĩnh gửi Lm. Dương” (Chính Nghĩa số 5, tr. 26). Bạn Vinh của chúng ta bị lừa! Thật tội nghiệp! Ban hi hửng đi dự lễ Tri Ân ngày 25-----25-7-86 để cảm ơn Chúa đã ban cho người cùng địa phương mình một chức vị qui bấu một cơ hội phục vụ Dân Chúa hữu hiệu hơn. Có ai ngờ Bạn Vinh bị bán đứng, bị lừa dối, bị làm con số cho người ta điểm danh, bị làm bia cho người ta bêu rêu, bị làm cơ cho người taleo lên bức thang danh vọng. Bạn Vinh hẳn là phải, và tất cả chúng ta cùng hẳn với bạn là chúng ta không được mồi. Chúng ta hẳn vì sao? Vì dương gian đã dùng chính Thánh Lễ, chính mình máu Chúa Kitô, Đấng đã chết cho chúng ta trong hình khổ hãi hùng thế thảm nhất, mà dương gian lấy làm cơ hội mưu đồ phản phúc để thi hành cái kế hoạch bịp bợm của dương gian hãy nghe bạn Vinh phân tích:

“Nếu Cha là người liêm sĩ thì Cha đã không tuyên bố hy sinh vào Thánh Giá để về làm chánh xứ tại một nơi Cha đã từng công khai chống đối về việc xin lập Giáo Xứ Việt Nam.

“Nếu Cha là người có lễ thì Cha không che đậy bưng bít ĐGM qua sự mời mọc chúng con tới làm bình phong cho Cha.

“Nếu Cha là người có nghĩa thì Cha không lừa dối chúng con là những người anh em của Cha.

Còn tôi, tôi muốn thêm rằng:

“Nếu Cha là người có trí thì Cha đã không dùng màu nhiệm cao cả Minh Thánh Chúa Kitô làm trò bịp bợm. Chừa chết đầu để cho Cha đùa giỡn.

“Nếu Cha là người, có tin thì Cha phải biết dành lại một phương để làm việc”. Đến cả dân địa phận Vinh của Cha mà Cha cũng không tha thì Cha lấy đầu ra tả phù hữu bặt.

Chuyện dương gian, thưa các bạn, đã đến độ hồi thối chịu không nổi. Những cái mụn thành ung nhọt ta phải mổ, phải nạo cho sạch, rồi trát thuốc vô thì bệnh mới tuyệt căn. Vậy thì dù có phải bịt mũi, các bạn hãy cố gắng tìm hiểu cho hết câu chuyện dương gian thêm chút nữa.

Cái nguyên nhân của chuyện dương gian khởi tử đâu? Nó khởi từ lòng tham của con người. Năm 1977 khi tôi đến viếng San Jose lần đầu số người Việt còn thừa thớt, người CGVN vẫn dự lễ Việt ở các nhà thờ Mỹ. Ngược xuôi lúc bấy giờ chỉ có một Cha Tịnh sống trong chủng viện.

Cha sốt sáng đi lo lẽ nguyện cho dân và đeo bông tổ báo Liên Lạc đỡ sống đỡ chết vì tiền bạc hục lên hục xuống, cũng như bạn bị thêm với vấn đề làm duyên cho các cha VN đi vào giáo phận Mỹ. Khi thung lung hoa vàng diện tử bộc phát ở San Jose. Miền đất này trở thành trù phú nơi dừng chân cho nhóm người Việt tha hương. Số giáo dân tăng trưởng vượt bậc. Số linh mục Việt được gia tăng theo đó và khi vị thì được qui mến ưu đãi, vì thì sống cô độc ở giáo xứ Mỹ xa lạ thì Satan tìm đến và tạo nên mối hiểm khích giữa các vị, nói rõ ra giữa Cha Tịnh và các Cha gọi tắt là nhóm dương gian.”

Thế rồi vào một ngày nào đó tổ Liên Lạc vô tình đăng tải mấy bài báo có thể hiểu lầm như làm phương hại cho Quốc gia mà ủng hộ cộng sản nên nhóm dương gian lợi dụng cơ hội kết bè để lên án Cha Tịnh mở đầu chiến dịch bôi nhọ. Lúc bấy giờ thời của Cha Tịnh đang vù vờng sự ganh tị còn âm ỉ. Nó chỉ được bộc phát khi nhóm Linh mục này ủng hộ văn thư ĐGM DuMaine muốn Đặc Xứ (mission)

trở thành TTMV (pastoral center). Đang khi ấy giáo dân và Cha Tịnh bằng mọi giá xin Đắc Xứ (Mission) thành giáo xứ (parish) theo bộ giáo luật mới. Đây là nói theo văn kiện chứng từ. Còn nói theo nhiều người khác thì nhóm dưỡng gian bóp méo sự thật với Đức Cha và vu khống bịa đặt Cha Tịnh đủ điều để Đức Cha bất tín nhiệm Cha Tịnh và không cho phép thành lập giáo xứ Việt Nam. Về ý kiến thứ hai này, nếu có đúng như vậy thì chẳng đáng ngạc nhiên gì, nhưng người viết chưa vội tin như thế.

Điều mà tôi tin là chủ nghĩa méo mó và thâm ý đen tối của nhóm dưỡng gian đã bày biện rành rành trước mắt trong các văn kiện 4,5,6 in trong Chính Nghĩa số 5.

Văn kiện 4 ghi: "Cha Tịnh và Ông Trần công Thiên cố tình hiểu sai lầm và cắt nghĩa lệch lạc đường lối của ĐGM". Thực sự có gì để mà hiểu lầm được. ĐGM không muốn giáo xứ vì thế này thế kia thế nọ thế khác ngài chỉ muốn TTMV và Ngài minh định rõ rệt trong thư gửi các linh mục VN thuộc giáo phận San Jose ngày 31-5-84: "Tôi đã thiết lập một TTMV, nghĩa là trung tâm mà nhiệm vụ ưu tiên của nó ban phát các phép bí tích và dạy giáo lý trực tiếp phục vụ những người không nói được tiếng Anh, đem lại niềm an ủi và mọi thân thiện do ngôn ngữ và môi trường quen thuộc cung ứng".

Thế mà nhóm dưỡng gian đã ghi nhận như sau trong phiên họp 13/9/84 (xem văn kiện 6 mục 2) "Địa phận xác nhận cần phải có trung tâm mục vụ cho người Việt. Chúng ta rất sung sướng đã cố như vậy. Cần phải nỗ lực hoạt động xây dựng và bảo tồn nó lâu dài. Trung Tâm Mục Vụ chỉ dành cho sinh hoạt văn hóa, giáo dục, xã hội (chương trình ngắn hạn). Còn việc mục vụ Bí Tích thì phải cử hành tại các nhà thờ giáo xứ địa phương. Những điều bản luận trong mục 2 này là theo tinh thần lá thư của Đức Cha gửi cho các Linh Mục VN để ngày 31 tháng 5 năm 1984".

Đây không phải tinh thần của chủ nghĩa, của sự thật, của mục vụ, của phát triển đức tin. Đó là lối giải thích bóp méo ý của Bề Trên, là một sự xuyên tạc. Chứng cứ ấy, làm sao có thể nói rằng Ông Thiên, Cha Tịnh cố tình hiểu sai lầm và cắt nghĩa lệch lạc đường lối của ĐGM.

Tôi thực phần nộ, tôi không khóc như Hoàng

thanh Thủy, tôi không hận như Nguyễn thế Vinh nhưng tôi đã phần nộ, một thứ phần nộ mà Đức Kito đã xử dụng để quất roi đánh tội con buôn trong đền thờ Thiên Chúa. Đức Kitô phần nộ thực. Người đã đổ tung bàn ghế làm ăn tiền bạc nhờ bán cùng những trò buôn đi bán lại của chúng. "Hãy rút! Nhà ta là nhà cầu nguyện". Một thứ phần nộ n.à Phaolo đã có đối với Phêrô khi Phêrô bạc nhược không dám đứng về phía của sự thật. Một thứ phần nộ mà tôi dám dán giấy vào mặt dưỡng gian với hàng chữ "Gian vừa vừa thôi".

TỪ TRONG RA NGOÀI

Từ trong thâm lạm quyền uy
 Là nói phát khởi chia ly hận thù!
 Từ trong độc đoán tâm tư
 Ra ngoài hành động khư khư một chiêu!
 Từ trong câu nói mỹ miều
 Là nơi dấy động tình yêu giả hình!
 Vì trong cội rễ văn minh,
 Là đem công lý hòa bình thực thi!
 Có trong tâm địa khinh khi,
 Mọi toan hành hạ người di tản buồn.
 Hỡi trong tiên bộ siêu cường?
 Độc tài tham nhũng còn tồn tại không?
 Từ nơi ý thức cuồng ngông,
 Phân chia nổi giông Tiên Rồng làm ba!
 Ra ngoài đường lối kiêu sa,
 Đi tóa xin trát lấy nhà người ta,
 Dùng là thân đứ yêu ma!
 Rõ ràng một chính trị gia độc tài.
 Thực là một chuyện mỉa mai!
 Của người ta nhận của ngài văng mình.
 Đem ra ánh sáng công minh!
 Cha con kiên tụng còn tình nghĩa chi!

NGUYỄN CÔNG LÝ

ĐÔI GIÒNG GHI VỘI VỀ BUỔI RƯỚC KIỆU MỪNG KÍNH CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM

Hón một ngàn giáo dân thuộc Họ đạo NVCTTDVN tại Giáo phận San Jose đã tụ họp tại khuôn viên Thánh đường Họ đạo vào lúc 6 giờ chiều ngày Chúa nhật 7/9 để cùng nghinh Các Thánh Tử Đạo Việt Nam trong buổi rước và cầu nguyện cho Cộng Lý và Hòa Bình sớm đạt được kết quả như ý muốn.

Tôi là một giáo dân đã sống ở San Jose với những thăng trầm biến đổi tại Họ đạo nhà. Suốt năm năm vừa qua, cứ đến những ngày lễ lớn thì hình ảnh rước kiệu, ngắm đàng, thánh lễ Misa lại diễn ra làm cho tôi nhớ đến cảnh sông đạo ở quê nhà; bên giòng Cửu long hay dòng sông Bacssac... Ngôi Thánh đường nhỏ bé nhưng đầy trang nghiêm tại đây với những màu đồng phục của tử các em Thiếu Nhi Thánh Thể đến các bà Mẹ Công Giáo, các cụ khăn đóng chỉnh tề, có chiêng trống đồ hồi, có pheng la giũ nhịp, có hội nhạc ngân nga, có ca đoàn thánh thót. Hình ảnh ấy trong tôi được ví như bông hoa tươi thắm kiêu diễm trong vườn hoa thánh thiện của Hội Thánh.

Hình ảnh chia cắt công việc dọn dẹp khăn dài, người cắt bích chướng, hi hục cắm cột, treo cờ, trang hoàng kiệu thánh. Một buổi sửa soạn khó nhọc như vậy chắc có lẽ khó xây ra trên vùng đất văn minh vật chất như thế này. Và vinh viên tôi sẽ không bao giờ được nhìn thấy nữa; nếu tôi lạc vào trong bước đường ao ao hội nhập!

Xe tứ ngoại đường Singleton đi về phía nhà thờ có Hội Thánh, có Đức Mẹ, Có Việt Nam tung bay trong gió đang kéo tôi về với những kỷ niệm âm áp tình người và tràn đầy ơn Thánh của những ngày xưa. Người ra, kẻ vào, đi đi, lại lại, đứng ngồi, trò chuyện, hỏi han trước giờ rước kiệu cứ y như ở Việt nam ngày nào. Tôi không thể đánh mất nhịp tim rung động trong lúc này:

Ồi dòng cảm xúc từ đầu đến
Len lên trôi vào trong đây tìm ...

Nhe nhãng, em ai và len lên trôi vào tận đây tìm tôi như dòng nước hứng hồ trôi trên dòng Bacssac qua các xứ Vinh Trinh, Sao Mai, Xứ Ngọc Thạch, Xứ Nữ Vương Hòa Bình, Họ đạo Cái Sắn...
Kể làm sao hết được...

Tôi tiếc một điều là thiếu vắng linh mục như những năm trước để mình chứng niềm tin vào Thiên Chúa và Hội thánh của những người đang tụ hội nơi đây. Buổi rước chiều nay đã vắng cả vị Chủ chăn hiền hòa, đức độ ngày nào bên ngôi nguyện đường nhỏ bé đang chịu đựng trong cơn sóng gió biển động trong những ngày qua.

Giờ đây tôi ngược nhìn lên bản thổ, trong ngôi nguyện đường thăm khấn xin cho Cộng đồng luôn bình an và xin chủ chiến biết yêu thương chiến của mình hơn để kết hợp đần chiến trong một Chúa chiến.

Quang Khanh
San Jose Dịp Lễ Các Thánh Tử Đạo Việt Nam
Ngày 7/9/86

THƯ MINH XÁC CỦA LM NGUYỄN CHÍNH

(Về những lời Cha Dương tố cáo Cha Tịnh)

LTS: Chúng tôi cho đăng bản dịch bức thư của Cha Phó Nguyễn Chính để quý độc giả hiểu rõ những sự chống phá của các linh mục đối với Cộng Đồng và LM Nguyễn Văn Tịnh.

Ngày 18 tháng 10, 1984

Kính gửi: Đức Cha Pierre DuMaine.

Giám Mục San Jose.

Kính thưa Đức Cha:

Con có dịp tham dự phiên họp với bọn linh mục Việt Nam (Cha Kỳ, Cha Đình, Cha Thú, và Cha Dương). Phiên họp được tổ chức nhằm mục đích bầy tỏ sự vâng lời của Linh Mục đối với Đức Cha. Theo sự hiểu biết của con, đó là mục đích duy nhất của phiên họp.

Vì bản nhận định do quyết định của phiên họp trên đã đến tay Đức Cha, Con muốn dùng dịp này để trình cũng Đức Cha, với lòng kính phục và thương mến, quan diêm của con về những điều ghi trong bản nhận định này.

Bản nhận định đề cập đến thỉnh nguyện xin thành lập giáo xứ Việt Nam và cá nhân Cha Joseph Nguyễn Văn Tịnh.

Trước tiên, con muốn nói rằng vì các điều trong bản nhận định đó quá tổng quát nên con không thể diễn tả tất cả những gì con đồng ý. Ngoài ra, vì trong những tuần lễ vừa qua, Cha Tịnh và con có dịp nói chuyện với nhau và trao đổi ý kiến một cách thành thật và cởi mở, con nghĩ rằng thật có lợi cho con nếu có thể trình bày rõ ràng cho Đức Cha, với sự kính trọng và thành thật, ý kiến của con về Trung Tâm Mục Vụ Việt Nam và lập trường của con về sự lãnh đạo của Cha Tịnh.

Vì là Linh Mục, con luôn luôn sẵn sàng vâng lời Đức Cha trong đức tin và sự yêu thương. Trong những tháng qua, Ủy Ban Đặc Nhiệm đã trình lên Đức Cha ước vọng có một Giáo Xứ Việt Nam cho Cộng Đồng Việt Nam thay vì Trung Tâm Mục Vụ hiện hữu. Theo ý kiến con, họ có quyền làm như vậy bao lâu họ thỉnh nguyện trong tinh thần và phương cách cho thấy có tình cha con, sự kính trọng và vâng phục. Tuy nhiên, một mặt khác, chỉ có Đức Cha mới thấy rõ toàn diện vấn đề và sẽ có quyết định cuối cùng sau khi suy xét cẩn thận hoàn cảnh của giáo phận. Ủy Ban Đặc Nhiệm đã trình Đức Cha tất cả những lý lẽ tại sao việc thiết lập một Giáo Xứ Việt Nam thích nghi hơn tình trạng hiện tại của Trung Tâm Mục Vụ. Họ đang trông chờ quyết định chung thẩm của Đức Cha. Đối với con, với tư cách là một linh mục, thái độ của con vẫn luôn luôn là : vâng lời.

Về những lời có liên hệ đến sự lãnh đạo của Cha Tịnh, con trân trọng trình bày cũng Đức Cha lời minh xác và lập trường của con như sau:

Những lời viết có ý nói “hướng dẫn sai lạc” và “người đứng sau lưng họ” được Cha Tịnh hiểu rằng những chữ đó ám chỉ Ngài. Ngài quả quyết rằng không bao giờ có vấn đề hướng dẫn sai lạc trong Cộng Đồng Việt Nam và trong thời gian Ủy Ban Đặc Nhiệm trình thỉnh nguyện, Ngài đang nghĩ đúng bịnh dài hạn.

Đối với con, con không đồng ý với hai lời viết đó. “Hướng dẫn sai lạc”: trong nghĩa nào? Lời viết có ý nghĩa quá tổng quát và không có lời giải thích. Vì vậy, con không đồng ý với lời viết này. Trong Cộng đồng Việt Nam, có lập luận cho rằng nếu, trong tương lai người Công Giáo Việt Nam sẽ phải gia nhập vào các giáo xứ Mỹ, Trung Tâm Mục Vụ VN sẽ khó nhận được sự yểm trợ tài chánh của họ. Và, như một thân cây bị chặt hết rễ, Trung Tâm Mục Vụ VN sẽ tê liệt và hậu quả là Cộng Đồng Việt Nam sẽ bị phân tán. Có thể đây là một trong những lý do của tin đồn cho rằng Trung Tâm Mục Vụ VN sẽ bị đóng cửa.

Một điểm khác là câu có chữ: “Người đứng sau lưng họ”. Cha Tịnh hiểu rằng câu này ám chỉ Cha. Ngài nói với con rằng trong thời gian đó Ngài vắng mặt và Ngài không bao giờ hành động sau hậu trường. Con nghĩ rằng, cho đến nay không có bằng chứng gì và đủ kiện chứng minh những lời tố cáo Cha Tịnh trong bản nhận định đó là chính xác. Vì vậy, con không đồng ý về điểm này.

Về chức vụ Giám Đốc của Cha Tịnh, con không thể đồng ý với bản nhận định, yêu cầu Cha Tịnh từ chức. Theo sự hiểu biết của con, nếu Cha Tịnh từ chức vì lý do sức khỏe, điều đó chắc chắn cũng sẽ tùy thuộc quyết định của Cha Tịnh, không phải do ý kiến của các Linh Mục Việt Nam.

Về ảnh hưởng tốt của Cha Tịnh đối với Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam, con tin rằng ảnh hưởng của Ngài vẫn còn lớn lao.

Riêng phần con, trước đây con chưa bao giờ làm việc với Cha Tịnh và vì vậy, cho đến bây giờ không có vấn đề gì trong việc cộng tác với Ngài. Điều này cho thấy con không bao giờ đặt vấn đề bất hợp tác nếu phải làm việc dưới quyền Ngài.

Con thành thật hy vọng rằng một phiên họp giữa Cha Tịnh và các Cha Việt Nam khác sẽ được tổ chức trong tương lai gần đây để có thêm sự thông cảm vì quyền lợi của các Linh Mục Việt Nam và Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam trong giáo phận này.

Trân trọng kính chào Đức Cha trong Chúa Kitô.

LM. Giuse Nguyễn Chính.

Phụ tá.

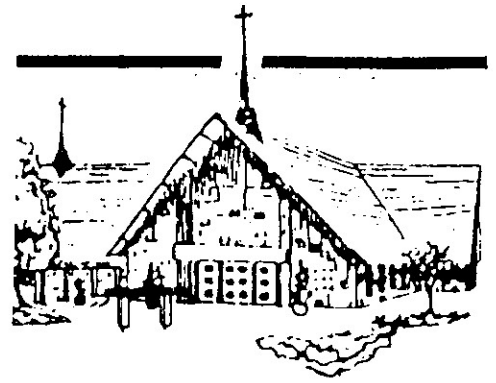
Bản sao kèm gửi: Cha Joseph Milani, Chủ Đốc Ân
-Các Linh Mục Việt nam trong Giáo Phận San Jose.

PHONG TRÀO BẢO VỆ ĐỨC TIN

hay

BẢO VỆ TỊ HIỀM

Bài của Việt Đạo

Tị hiềm là ganh tỵ và hiềm thù. Tôi cần xác định ngay từ đầu để khỏi đưa bạn vào hóa mù của ngôn từ và gian dối của lời nói. Bởi vì tôi không muốn vướng vào cái trò nghịch ngợm có hại như Phong trào bảo vệ Đức Tin của một nhóm người đứng ra tổ chức ủng hộ Cha Dương đang làm.

Ủng hộ Cha Dương là điều dễ hiểu của những người nghĩ rằng Cha Dương làm đúng nên tiếp tay với ngài thực hiện kế hoạch “danh dân chiếm đất”. Nhưng bao phủ những hành động ấy bằng chiêu bài “bảo vệ đức tin” là lạm dụng danh từ, là vi phạm đến chân lý tôn giáo là xúc phạm đến tín ngưỡng của người công giáo và vô tình đã miệt thị đức tin của mọi người chúng tôi

Thế nào là bảo vệ đức tin?

Và khi nào đức tin cần phải được bảo vệ?

Chẳng ai dùng chữ bảo vệ đức tin khi chính quyền công khai khuyến khích các giáo hữu công giáo hãy tham gia các sinh hoạt tôn giáo. Chẳng ai hô hào “bảo vệ đức tin” khi mọi người trong môi trường ta sống vẫn an hòa trong vòng đức tin của ta. Bạn chỉ dùng bốn chữ “bảo vệ đức tin” khi đức tin của bạn bị đe dọa, như thời gian vua quan bắt đạo Minh Mạng Tự Đức hoặc khi cộng sản tìm cách trói buộc bạn đối với sinh hoạt tôn giáo như ở Việt Nam hiện nay.

Những chữ bảo vệ đức tin vì vậy có tác dụng cảnh giác giáo hữu dùng mọi phương thức bảo toàn đức tin cao quý của mình đã lãnh nhận từ nôi Thiên Chúa. Các đảng tư đạo đả đối mạng sống để bảo vệ đức tin. Và đó là ý nghĩa tích cực nhất sáng láng nhất, tiêu biểu nhất cho bốn chữ “bảo vệ đức tin”.

Những người theo Cha Dương đưa cao khẩu hiệu Bảo vệ Đức Tin thì đức tin họ có bị đe dọa không? Không! Họ đang sống trong một nước tự do đầy đủ khả năng và cơ hội sinh hoạt tôn giáo như họ muốn. Họ muốn sự tụ họp được an ninh họ có thể muốn cảnh sát giữ gìn trật tự. Cảnh sát sẵn

sẵn. Bao nhiêu người cũng được. Họ tiêu 22 ngàn cho sự phong vệ. Chứ nếu họ muốn số cảnh sát đông hơn số người tham dự, có quan chính quyền vẫn có đủ người cung cấp, có quan an ninh địa phương không đủ người sẽ muốn từ các địa phương khác, từ tiểu bang chẳng hạn miễn là họ có đủ tiền chi phí. Vậy thì la lối rằng bảo vệ đức tin khi đức tin của họ không bị đe dọa thì đó gọi là “gian”, một thứ gian dối có chủ mưu đánh lừa dư luận thì đây là gian manh; chủ ghép của gian dối và lừa manh.

Hỏi rằng giáo quyền có cấm cản họ câu nguyện, sinh hoạt thờ phượng không? Không! Họ được giáo quyền địa phương ủng hộ: Nào ĐGM uy nghi mũ gậy quyền uy độc xuất. Nào linh mục giáo phận chức tước đầy mình tăng tăng lớp lớp tháp tùng. Nào nhà thờ này nọ nhà thờ khác vây quanh chôn khuôn viên của người Việt hệ hạ sẵn sàng cho nhóm Cha Dương xử dụng muốn lễ gì đều có thể tổ chức. Hết hòa giải đến xưng vương, mai một tới “hoa hợp dân tộc” (biết đâu?) Đức tin của nhóm họ không bị câu thúc, gò ép mà còn được thuận buồm xuôi gió, phát giá như lời bà, cứ chi dám hốt hoang la làng “bảo vệ đức tin”. La lối này cũng thành một cái gian. Cái gian theo lối vừa ăn cướp vừa la làng thì gọi là gian ngoa, mồm ngoa mết giải.

Hỏi rằng bạn hữu đồng đạo có ai cấm cản họ thờ phượng chẳng? Thì hỏi ời ai mà cấm được. Cấm họ là họ gọi cảnh sát bỏ tù rục rùng. Đi theo họ mà thờ phượng, theo chân họ mà tham dự lễ nghi còn bị khám xét có kẻ còn bị quăng lên xe... thì hỏi ai dám đụng chạm đến lông chân của họ. Họ phôi phôi như thế, ưu việt như vậy, tự do như rùa mà sao cứ hô hét bảo vệ đức tin. Độ chẳng phải là gian hay sao. Cái gian này đưa thế kẻ địch vào trông, mỗi người ta đi lẻ rồi bỏ người ta vào tù thì gọi là gian xảo, vua xảo trá và vua xảo quyết.

Lấy ba cái gian: gian manh, gian ngoa và gian xảo làm thành thế lực chân vạc để đi đến đỉnh cao danh vọng xưng hùng xưng bá thì gọi là gian hùng.

Những gian hũng có lam đũa nên có đồ đều bắt đầu từ nên góc gian tra mà ra. Xem một phong trao gian tra phải đi đến tận nguồn gốc xem xuất phát từ đâu thì biết họ thuộc về môn phái “nam đa trà, nữ đa đàm”. Họ có nôi, có giọng, có truyền thống, có đồng đội, có binh pháp và có chứng môn chủ đầu phái chuyện thường.

Những đó là chuyện của họ. Không phải chuyện của đức tin, càng không phải của danh tú bảo vệ đức tin. Nhóm Cha Dương cần la làng, xin cứ la làng. Ở nước Mỹ này có hệ thống truyền hình phát thanh, báo chí rất mạnh quý vị có thể tung 22 triệu dollars (chứ không chỉ 22 ngàn) mà la cho mọi người biết quý vị đang bị bắt đạo. Liên Hiệp quốc sẽ đến điều tra cái đức tin của quý vị bị phòg hoặc bị xủng hoặc bị bọp như thế nào. Xin cứ la lớn, hờn nửa những xin vì cái chết của 130,000 đảng tử đạo VN của tổ tiên chúng tôi đã đổ máu đạo để minh chứng đạo giáo xin chớ dùng bốn chủ bảo vệ đức tin để bôi bẩn, sự hy sinh cao cả của các ngài. Xin đứng bên những anh hùng tử đạo của chúng tôi thành quân gian hũng pha đạo của quý vị.

*
* *

Tâm ý của người viết là đề phong trao của quý vị đặt đến chỗ thành công thì nên theo đạo chính danh của Không Tư dạn bảo trước “Danh có đứng, ngôn mới thuận, sự mới thành” mà đổi tên phong trao ấy thành Phong Trao Bảo Vệ Ty Hiêm vì qua tình quý vị đầy hiêm thù, đầy ác ý, đầy gian manh, đầy tức bực, đầy tham si, đầy ganh tỵ, chứ có phải vì đức tin đâu, phải không quý vị! Cứ thành thực với nhau cho tiện hơn. Minh biết nhau qua mà!

VIỆT ĐẠO, 9-4-86

Cao Thủ Hắc Ma

Tôi viết bài thơ tặng Lộ Dung
Nhờ lễ trao gươm, thật oai hùng
Thầy trò vụt biến như ma đuổi
Trên thân chiến mã, bụi hồng tung.

Tiền đây viết tặng Xú-Uê-Vân
Nhắc đến tên Ông tôi xuống cần
Tên Ông chẳng phải là tên bản
Tội cả, Ông mang, chớ phân trần

Hai người bị đánh, oan khắc ghi
Một Ông vênh vác: Lão Bô-Li
Thọc gậy bánh xe, tàu cảnh bị
Mặt Ông chắc nặng mấy phao chì.

Đây là chùa nhắc phưởng mùa rồi
Chuyên nghề sản xuất những thú rôi
Cha con ẩn nói thật trở trên
Có học mà sao chẳng có hành.

Thi Cầm

(Cầm tác nhân đọc bài
"THỜI KỲ VONG QUỐC"
của Sứ gia Tôn Thất Thiệt)

đón
đọc
CHÍNH - NGHĨA
số 12
tuần
tối

THẺNG BÉ

Những ngày cuối Hè ở đây thật êm dịu. Còn nắng căn khô đã từ từ giảm bớt hơi nóng kinh hồn của một mùa Hè xa lạ. Những ngọn gió đầu Thu lại trở về với thung lũng hoa vàng tươi đẹp này, để đem lại cho lòng người một cảm giác thoải mái, khoan thai. Thấp thoáng đâu đây một ngọn cỏ dại, một chiếc lá xanh, một cành hoa vàng chói đang lung linh trước gió, vậy chao tam biệt một mùa Hè đầy duyên nợ. Hè đã hết, Thu lại về. Những cuộc vui đã tàn để đón đường cho một năm học mới đầy hứa hẹn.

Duy rào bước đến trường, vừa đi vừa huyt sọ một nặc điệu của những bộ phim Tàu mà nó đã được xem qua trong suốt ba tháng hè vừa rồi. Chẳng mấy chốc Duy đã tới cổng trường của mình. Nó đang quay quanh để tìm xem cơ thấy đứa bạn cũ nào không, thì bất chợt tú đàng xa có tiếng gọi ới ới:

— Duy! Duy nhìn đâu vậy?

Duy quay lại và nhận ra thằng bạn thân nhất của nó. Duy cười và đáp:

— Oh...Hi Tuấn! Lâu quá hôm nay mới gặp lại.
—Tuấn tưởng Duy dọn nhà ra khỏi San Jose rồi chứ. Sao không thấy Duy đi chơi bóng rổ gì nữa vậy?

Duy lúng túng:

—Ồ...tại...tại lâu nay nhà Duy bận.

Chúng nó nói đến đây thì chuông vào học cũng đã reng. Cả hai chạy vù đi tìm lớp học, quên luôn cả việc tạm biệt nhau. Thật ra, tuổi trẻ của chúng đơn sơ đến vậy đó.

Ngày đầu tiên của năm học này đối với Duy thật là chán ngắt. Nó ngồi ra về chăm chú lắng nghe bà giáo mới nói chuyện, nhưng thật sự đầu óc nó đang quay cuồng với bao ý nghĩ, thắc mắc khác. Suốt ba tháng Hè vừa rồi Duy chẳng hiểu sao ba má nó lại không cho nó đi đâu chơi cả. Duy không rõ tại sao, nhưng nó chỉ biết là từ ngày Cha Dương gì đó về họ đạo, tìm lum chuyện đã xảy ra và gia đình nó không còn đến Trung Tâm Công Giáo như xưa nữa. Mỗi Chủ Nhật Duy phải theo ba má đi lễ Mỹ, Duy qua Mỹ đã gần mười năm rồi nhưng nó chẳng thích đi nhà thờ Mỹ gì cả. Có lần Duy đã lỡ dại nói với ba là Ông Cha Việt Nam giảng bằng tiếng Mỹ nghe chán và buồn ngủ quá, nên bị bả mắng cho. Biết mình có lỗi nên sau này Duy chẳng dám hé môi. Mỗi lần đi lễ, Duy cứ ngồi mà tưởng tượng rằng vị linh mục đang giảng trên bần thờ là Cha Tịnh hay Cha Đình. Duy nhớ mãi những thánh lễ Thiệu Nhi mà nó thường đi dự mỗi chiều thứ Bảy ở Trung Tâm. Nó rất thích ngồi xem lễ với đội của nó, để nghe Cha Tịnh, Cha Đình giảng những bài Thánh Kinh, kể những câu chuyện vui nhộn, những bài học về cách sống đạo mà chẳng ai có thể kể cho nó nghe trọng thánh lễ của người lớn. Thánh lễ Thiệu Nhi của Duy dễ thương lắm. Chung quanh Duy toàn là những đứa bạn nhỏ ngây thơ và ngoan hiền. Không có người lớn nhiều nên Duy được hân hạnh cầm cuốn Thánh Ca Hợp Tuyển để hát chung với cả đoàn Thiệu Nhi những bài hát thật ý nghĩa. Duy mê tiếng hát của ca đoàn này lắm, và Duy còn nhớ nhất cái anh huynh trưởng mà hay ngồi đánh đàn. Tiếng đàn thánh thót của anh, hòa vào với những giọng ca oai hùng của các anh chị Nghĩa Sĩ thì thiệt là hết sảy con cáo cáo. Duy thường thầm ước sao cho nó chóng lớn, để được lên ngành Nghĩa Sĩ và vào ca đoàn Thiệu Nhi.

Duy cũng nhớ mãi những buổi sinh hoạt đoàn thật là vui nhộn. Nó thích mãi bài hát "Con Cua" của Cha Tế. Đội của Duy đoạt có danh dự đến mấy lần liên đo. Hồi đến các Thánh Lễ và bốn cuốn Phúc Âm thì cả đội của Duy đều thuộc lâu lâu. Tại Duy cũng học hỏi về Tôn Giáo và Đời Sống Đạo nhiều lắm chứ. Bây giờ nếu có ai hỏi Duy trả bài về khung cảnh và địa lý của Palestin, nước Chúa, thì chẳng những Duy có thể vẽ và ghi chú rõ ràng, mà còn có thể kể hết mọi chi tiết về nước này nữa đó. Duy dám, cả rằng nếu mà Duy hỏi thằng Phương xem "Biên Chết" là di tích của cái gì, thì sức mây mà nó biết. Bây giờ tại tháng Tuần, Tấn, Tuy chắc đã học đến phần nọ rồi thì. Duy nghĩ đến đây, tự nhiên buồn đến nỗi hai giọt lệ đã tú tú trào ra khỏi khóe mắt của nó.

Duy ngồi suy nghĩ vớ vẩn mà quên luôn cả tiếng chuông báo hiệu giờ ăn. Nó cầm bịch đồ ăn và bước ra khỏi lớp. Mặt trời đã lên trên cao, toa hơi ấm đến cho đám trẻ đang nô đùa trên sân trường xa lạnh. Duy bước tìm đến bàn ăn của đám con trai người Việt đang cười giòn:

— Hi guys...có gì vui vậy?

— Ô thì ra thằng Duy. Heh, how's Father Dương? Duy cảm thấy ngượng ngạo:

— Ô...Ô...sao lại hỏi tôi?

Cả bọn cười ò lên làm Duy đỏ cả mặt. Một đứa ngồi trong góc liền lên tiếng:

— Chứ không phải nhà Duy bên phe đó sao?

Duy lại lúng túng:

- I don't know. Ask my dad!!!
- Căn gì phải hỏi. Tụi này biết hết rồi đó Duy.

Thằng Duy mặc cổ vớ bị đám bạn chọc ghẹo. Nó cúi gằm mặt xuống và bỏ đi chỗ khác. Duy chẳng hiểu phe phái là gì cả, nhưng không biết sao người lớn làm gì mà kỳ cục thế. Bấy giờ cả ban bẽ của Duy cũng chẳng thèm chơi với Duy nữa. Duy bước thật xa ra ngoài bãi cỏ sân trường. Nó ngồi xuống và thâm câu nguyện cho họ đạo của nó sớm hóa bình, để nó lại có thể được vui đùa với đám bạn như lúc trước. Duy nhớ mãi lời chị huynh trưởng dạy nó phải biết thương yêu người ta như chính mình. Duy đã khóc, nhưng nó chẳng biết tại sao nó phải khóc.

Tuần vừa đến sau, thấy Duy ngồi ngoài xa một v^{ườn} bên lại ngồi chung với Duy cho vui.

- Duy...sao ngồi đây buồn vậy?

Không có tiếng trả lời.

- Sao mặt Duy đỏ vậy? Đau mắt hả? Về lấy Visine nhỏ vào là hết liền ă.

Duy quay mặt đi, len lau nước mắt, rồi khẽ nói:

- Sao người lớn kỳ vậy Tuấn? Họ ganh tị nhau đủ thứ...

Tuần vừa nhai ngồm ngoãm miếng hamburger vừa nói:

- Duy nói vậy không sợ bố mẹ la sao? Như vậy là hôn đó.

- Ăn đờn Duy cũng chịu. Duy mặt hết bạn rồi còn gì nữa đâu mà nói...

- Duy nói cũng chẳng được gì. Mình chỉ là những đứa con nít. Ai thèm nghe lời mình nói?

- Ông ác thật đó Tuấn.

- Ông nào?

- Ông Đức Cha.

- Sao vậy?

- Đi lễ mà ông còn mượn theo bầy chó...Ghê quá!

- Đầu có sao...Chắc Chá sợ bị đục.

- Ai đục?

- Mấy người biểu tình.

- Sức mấy. I don't think so. Nếu người ta muốn đục thì căn gì phải la lối om sòm cho moi miệng?

- Mà đức Cha làm gì?

- Ai biết?

- Chán quá!!!

- Sao chán, Duy?

- Thêm qua...

- Ăn không?

- Không...

- Vậy sao nói thêm?

- Thêm đi lễ Việt Nam, đi sinh hoạt, đi rước đến trung thu...

Tuần uống cạn bình sữa tươi rồi tiếp:

- Dễ thôi...

- Nhưng...ba má không cho.

- Cầu nguyện đi...nhỏ không?

- Ba má Duy cũng nói vậy.

- Tuấn!!!

- Gì?

- Cha Dương là ai vậy?

- He's suppose to be the new Cha Xứ.

- Tuấn thấy Cha bao giờ chưa?

- Có...trên báo! Pretty handsome...

- Sao người ta ghét Cha vậy?

- Ai biết!!!

Tuần móc trong túi ra hai cục Bubble Gum. Hai đứa vừa nhai kẹo vừa nói chuyện.

- Hè rồi Duy có đi đâu chơi không?

- Không.

- Vậy làm gì?

- Năm nhà luyện chuông. Chú của Duy mượn về nhiều lắm.

- Đã hé!

- Còn Tuấn?

- Chả có gì. Chiều chiều lên Trung Tâm nghe người lớn nói chuyện.

- Tuấn hiểu không?

- Không, nhưng cho có người này người kia.

- Khùng!

- Sức mấy...Duy nhớ trò chơi Kết Đoàn không?

- Nhớ, thì sao?

- This is the same...you know...Một cây làm chẳng nên non. Ba cây chụm lại thành hòn núi cao.

Người ta đến Trung Tâm mỗi ngày đông lắm. Thế nào Đức Cha cũng phải đông lòng má.

- I hope so.

Hai đứa cười thật vui.

Chuông đã báo hiệu, giờ vào lớp. Hai đứa nhỏ cùng đứng lên, để trở về lớp học. Mỗi đứa một tủ tưởng riêng, chẳng đứa nào lên tiếng. Gần tới cửa lớp, Duy chào Tuấn:

- Thôi Bye nhé!

- Ok! O...này giờ quên hỏi Duy. Kỳ này có đi rước đến Trung Thu với xem văn nghệ không?

- Ở Trung Tâm hả? Chắc không đi được đâu.

- Đầu có gì đâu. Đi chơi mà. Về xin ba má nhé. Kỳ này Tuấn với Duy phải đoạt giải chính ta mới được.

Duy mỉm cười:

- I'll try.

Tuần cũng chạy vù.

Duy mở cửa, vào nhà, coi giầy và chạy vút lên cầu thang. Nó hồn hỏ vừa chạy vừa hét:

- Má ơi cho con đi rước đến Trung Thu nhà...

Vẫn im lặng như không.

- Ba ơi...

Duy đứng khựng trước cửa phòng ba má nó. Khuôn mặt nó, xịu xuống trước cánh cửa có tờ giấy với đồng chủ:

- "Duy ở nhà ngoan. Ba má đi họp với Cha."

Thằng bé lại khóc...

ĐỨC KHIÊM CUNG

Tôi chưa bao giờ cảm thấy lòng mình nôn nao và xót xa đến như vậy khi đi nhà thờ. Hình như có một áp lực, một tảng đá vô hình nào đó đang đè nặng lên đời sống đạo thiêng liêng của hàng ngàn giáo dân ở đây. Những con người, những trái tim thiết tha mong có được một Giáo xứ thể nhân và một vị Chánh xứ biết thương yêu lo lắng cho con cái mình.

Lời Cha giảng trong buổi chiều thứ bảy vừa qua đã làm tôi bàng hoàng. “Ai hạ mình xuống, sẽ được nhất mình lên”, có nghĩa là nếu tự mình khiêm nhường hạ mình xuống, thì sẽ được hưởng vinh quang trong Nước Chúa. Tôi tự hỏi, khiêm nhường có phải là nhất quyết thi hành những quyết định không đúng của cấp trên hay không? Hay khiêm nhường là cậy vào đức vâng lời để được ngồi vào ghế cao nhất trong buổi tiệc? Tôi cảm thấy lòng mình bất an vì chính ngay trong hàng ngũ Linh mục những người đại diện cho Thiên Chúa để chấn dất đoàn chiên, đã có những vị chưa có hoặc không có đức khiêm cung này. Nếu Đức Cha không dùng cảnh binh và chó săn để bảo vệ Ngài và lòng tự ái của Ngài, nếu Đức Cha biết lắng nghe con cái Ngài đang thiết tha cầu xin, hẳn Ngài và giáo dân ở đây đã cảm thông nhau hơn, và đã đưa vấn đề đi đến một giải pháp tốt đẹp.

Mặc dù Thánh lễ hàng ngày ở Họ đạo bị cấm, giáo dân vẫn đến để cùng nhau đọc kinh, cùng nhau cầu nguyện. Tâm lòng bên bị và tinh thần đoàn kết của họ làm tôi cảm phục. Tôi nghĩ nếu Linh mục Lưu đình Dương có lòng bác ái và lòng khiêm nhường, hẳn Ngài đã không để chúng ta phải khàn giọng đi vì la, và hẳn Ngài đã thấy rõ được những ước nguyện của chúng ta. Linh mục Lưu đình

Dương không thể khẳng khái đòi tử vì đạo, hoặc vì chiếc ghế chính xứ ở đây được. (Có thể còn có nói đang cần đến Cha thì sao?) Tôi tự hỏi nếu khi Cha đã được làm chính xứ, nếu phải nói về lòng khiêm nhường, và lòng bác ái thương yêu anh em mình, thì Cha sẽ giảng làm sao. Liệu giáo dân chúng ta có tin vào bài giảng đó hay không?

Linh mục Lưu đình Dương chưa về đây làm chánh xứ một ngày nào mà tôi đã thấy quyền lực của Ngài bao trùm lên tất cả. Tại sao Ngài không dùng lòng bác ái và tiếng nói của chính con tim mình để cảm hoá và chinh phục lòng dân ở đây. Chúng ta là những người biết tôn trọng lẽ phải, và biết phán đoán hành động của mình. Không một cá nhân nào có thể đứng ra xử giục chúng ta cả, vì nếu như vậy, liệu chúng ta có được sự đoàn kết và bền bỉ như ngày nay để tranh đấu cho đến cùng những ước nguyện của chúng ta không?

Chúng ta không đi ngược lại đường lối của Giáo Hội. Những ước nguyện chính đáng của chúng ta là sự đức kết của hàng ngàn con tim, hàng ngàn khối óc. Chúng ta chỉ muốn đời sống đạo của thế hệ hôm nay và thế hệ trẻ mai sau ngày một thêm phong phú, biết thương yêu Tổ quốc Việt Nam, và biết chọn hướng đi đúng đắn cho mình. Đường đi của chúng ta là Chính Nghĩa, là Hòa Bình, và là Công Lý. Chính Nghĩa vì chúng ta đang đấu tranh cho những ước nguyện chính đáng, không đem lại lợi ích cho riêng một cá nhân nào. Hòa bình vì chúng ta luôn luôn mong muốn Đức Cha giải quyết vấn đề một cách êm đẹp. Công lý vì chúng ta vẫn tuân theo đường hướng và luật lệ của Giáo Hội. Việc Đức Cha Pierre DuMaine ra lệnh rút phép thông công của ông Trần an Bài và ông Trần công Thiên đã chứng tỏ Ngài chưa triệt để tuân theo Giáo luật. Cũng như việc Tòa Giám mục đình chỉ năm lần bảy lượt các cuộc thương thuyết đã cho chúng ta thấy đó không phải là cách xử đúng của cấp trên đối với thuộc hạ của mình.

Tôi mong những vị có chức quyền trong Giáo Hội cũng như Linh mục Lưu đình Dương hãy lấy đức khiêm cung và lòng vị tha để quyết định lại vấn đề trên con đường phụng vụ Thiên Chúa. Nếu linh mục Lưu đình Dương nhất quyết từ khước chức vụ Chính xứ ở đây, có lẽ Ngài đã nhận được một phần nào cảm tình của chúng ta. Nguồn gốc của mọi sự bế tắc ngày nay là do chính Ngài mà ra. Vì vậy, chúng ta hãy cầu nguyện và cầu nguyện thêm cho Ngài.

HÃY ĐI MÃI

Phải làm gì cho xứng đáng kỷ công?
Vạn chỉ có một con đường chọn lựa,
Hãy đi mãi chớ khi nào lãn lười!
Dừng sợ gian tà phục kích chém sau lưng!
Mười ba vạn Anh Hùng Tiên Bối đã nển giường!
Hãy kiên nhẫn duy trì tinh đoàn kết,
Cho thế giới mọi người đều phải biết,
Họ áp bức ta bằng vũ lực phạm hèn,
Họ dấy ta vào bóng tối của đêm đen!
Hòn đá tảng trước mặt ta sáng sủa!
Hãy tiến bước hãy san sảng trực diện.
Hãy đọc lên những lời nguyện thật to,
Có như thế mới tạo thành sức mạnh.
Tảng đá ấy sẽ tan ra từng mảnh!

“Đừng ngại núi e sông!”

“Nước chảy đá phải mòn!”

Câu châm ngôn của người xưa chí lý!
Hãy đi mãi đừng bao giờ ngưng nghỉ,
Ta yêu Giáo Hội này Chân Phước chứng cho ta!
Ta vạn lã ta muôn đời yêu Giáo Hội!
Chẳng bao giờ quên nghĩa mẹ công cha!
Hãy đi mãi không sợ phượng chụp mũ,
Không dỗi nào khiếp đám bong ma vương!
Hãy giữ vững lập trường,
Thành Phao Lữ đã vững văng nhẵn nhừ:
“Anh em không phải chông đời nhân sinh,
“Mã kháng cự lại mãnh lực của tà thần.”
Hãy đi mãi hãy can trường mạnh bạo,
Hãy noi gương các Anh Hùng Tư Đạo!
Đã từng lãn diên đảo lộn Sa tan.
Tất cả chúng ta sẽ chẳng quản nhỏ nhân!
Hãy mạnh mẽ như trứng đường bắt khuấy,

Chính Nghĩa
Hào Hùng

Sáng Chói

Hiên Ngang!

Hãy đi mãi như sóng gào dõn dập,
Vô muôn bề vào tảng đá trở gan.
Tất cả chúng ta đều chẳng ngại gian nan!
Hãy đi mãi như một thói chiến đấu,
Ta đã lãn điều đừng bợn vô thân!
Lã những người biết hoạt động siêng năng,
Mang khi thế hào hùng Ngô Đình Diệm,
Có kinh nghiệm ba mươi năm tác chiến,
Hòn một lần phản chiến chém sau lưng,
Đã hăng say chiến đấu mãi không ngưng,
Hãy đi mãi đừng bao giờ xao xuyên!
Lời Thánh Vịnh ca lên trong kính nguyện:
“Nếu Chúa ở bên tôi ai có thể làm gì?”
Hãy đi mãi vững tin vào mẫu nhiệm;
“Chúa Là Đường Là Ánh Sáng” dẫn ta đi.

THIỆN HẢI.

MẬY GIÔNG SUY NIỆM
CỦA
TIỀN SĨ TRẦN AN BÀI

TRONG DỊP RƯỚC KIỆU
MỪNG KÍNH CÁC CHÂN PHƯỚC
TỬ ĐẠO VIỆT NAM

TẠI HỌ ĐẠO
NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO
NGÀY 7 THÁNG 9 NĂM 1986

Kính thưa Quý Vị,

Trong khung cảnh huy hoàng của Họ Đạo hôm nay chúng ta qui tụ về đây để cùng tỏ bày niềm hân diện, vì chúng ta có 117 Chân Phước Tử Đạo. Các Ngài là tổ tiên của chúng ta. Các Ngài cũng một làng, một xã với chúng ta. Các Ngài cũng một nguồn gốc với chúng ta. Các Ngài cũng cũng có một phong tục, tập quán, tiếng nói, kinh câu lưu truyền lại cho chúng ta. Giường can đảm của các Ngài đã làm cả thế giới kinh ngạc, đã ghi những trang sử vàng cho Giáo hội và đã là niềm hân diện cho dòng giống con cháu Lạc Hồng.

-Đức Hồng Y Bernard Law, Tổng Giám Mục Boston đã ca tụng Giáo Hội VN là một "Giáo Hội Tử Đạo. 117 Chân Phước Tử Đạo tiên nhân ấy tượng trưng cho đức tin đã phải thử bằng máu, như lửa thử vàng, của anh em già trẻ thuộc Giáo Hội tử đạo tại VN hiện nay". (Báo Trái Tim Đức Mẹ, số 105/1986).

Kể từ năm 1900 đến 1951, qua các triều đại của các Đức Giáo Hoàng Leo XIII, Pio X và Pio XII, 117 trong số khoảng 130,000 anh hùng tử đạo VN đã được Giáo Hội tuyên dương công trạng và phong lên bậc Chân Phước. Trong số 117 vị Chân Phước đó, có 21 vị Thừa sai ngoại quốc và 96 vị người Việt, trong đó gồm 37 Linh Mục, 16 Thầy giảng, 1 Chứng sinh và 42 giáo dân trong đó có 1 phụ nữ là Chân Phước Ane Lê Thị Thanh (tức Bà Thánh Đê).

— Ngày 7 tháng 9 năm 1986 —

Kính thưa quý Cụ, quý Ông Bà và Anh Chị em,

Do hoàn cảnh đặc biệt của Họ Đạo chúng ta, hôm nay chúng tôi được hân hạnh lên đây để chia sẻ với quý vị vài điều suy niệm về gương sáng của các Chân Phước Tử Đạo VN. Theo lẽ bình thường, chúng tôi thật không xứng đáng để được lên đây tôn vinh gương can đảm phi thường của các Chân Phước Tử Đạo VN, bởi vì như Đức Hồng Y Pietro Palazzini, Bộ Trưởng Thánh Bộ Phong Thánh đã tuyên bố: "Một vị Thánh còn gây nhiều ảnh hưởng tới lịch sử hơn là một nhà chính trị" (A Saint does have more influence on history than a politician". Hôm nay, chúng ta cũng tụ họp nói đây không phải để tôn vinh chỉ có một vị thánh, mà có tới 117 vị Thánh, trong số 130,000 các anh hùng tử đạo Việt Nam.

Vậy thì với trí khôn hẹp hòi nông cạn, với lời lẽ vụng về, thiếu sót của loài người, làm sao chúng tôi có thể ca tụng ọn đức cao siêu với với của các Thánh Anh Hùng Tử Đạo VN trên diễn đàn này?

Nhà Quý Vị đã biết, Giáo Hội Công Giáo VN đã trải qua suốt hơn hai thế kỷ cấm đạo, từ thế kỷ 17 đến thế kỷ 19, dưới các triều đại của Chúa Nguyễn tại miền Nam (1625-1725), Chúa Trịnh tại miền Bắc (1629-1773), thời Tây Sơn, (1779-1798), (1795-1799), đời vua Minh Mạng (1825-1838), Thiệu Trị (1841-1847) và Tự Đức (1848-1860). Các Vua Chúa cấm đạo đã bắt bớ, giam cầm và chia li chủ chiên khỏi đàn chiên. Các Thánh đấng bị tịch thu, khóa cửa, hoang tàn, thanh vắng và tiêu điều. Các nhà tạm bị khóa lại, Minh Thánh Chúa, của ạn thiêng liêng, trở nên khan hiếm. Con chiên bị đuổi ra khỏi Giáo đấng.

Các Thánh lễ, các bí tích đấng nuôi linh hồn con chiên, bị nghiêm ngặt cấm cử hành. Các hình phạt tàn bạo, dã man nhất trong lịch sử nhân loại được các Vua Chúa cấm đạo áp dụng. Các Kitô hữu khi bị bắt chỉ có hai con đấng lựa chọn: một là hình phạt tử cảnh tù đày đến chịu chết, hai là chấp nhận bước qua Thánh giá và được trở về cuộc sống bình thường. Nhưng tổ tiên chúng ta đã chọn con đấng gai góc, không chấp nhận bước qua Thánh giá nhưng sẵn sàng vác thánh giá theo chân Thầy Chí Thánh lên đỉnh núi Calvario chịu chết để tuyên đấng ĐỨC TIN của mình.

Và những ngày đau thương u tối cấm đạo của các tiên nhân tử đạo chúng ta lại đang tiếp diễn cho Giáo Hội Mẹ VN từ 1954 tại miền Bắc và từ 1975 tại miền Trung và Nam VN. Những cuộc bách hại lần này dưới chế độ Cộng sản vô thần đã trở nên tinh vi hơn nhiều.

Văn hào Tertuliano đã viết: “Máu các Thánh Tử Đạo là hạt giống sinh ra người Công Giáo”. Lênin đã biết rõ điều này, nên Ông đã ra lệnh không giết người Công giáo, mà chỉ đàn áp và cản trở việc hành đạo của giáo dân bằng nhiều cách khác nhau. Lênin đã ra lệnh cho các cán bộ cộng sản: “Hãy bách hại người Công giáo, nhưng đừng biến họ thành các vị Tử Đạo”.

Trước những cam go thử thách hiện tại của Giáo Hội VN, Đức Thánh Cha Gioan Phaolô Đệ Nhị đã gửi thư đến hàng giáo phẩm và toàn thể giáo dân VN để nói lên mối quan tâm và lòng ngưỡng mộ của Ngài như sau: “Họ cũng được tham dự vào những đau khổ của Chúa Kitô thì cũng được tham dự vào niềm vui mừng và hân hoan của Chúa Kitô, khi vinh quang của Ngài được tỏ hiện”.

Và để thể hiện lòng ưu ái của Đức Thánh Cha đối với dân tộc và Giáo Hội VN, khi được các phái đoàn hành hương thỉnh cầu phong hiến thánh cho 117 vị Chân Phước Tử Đạo VN, Đức Thánh Cha đã vui vẻ đón nhận và trả lời như sau: “Hãy để việc này cho Cha lo”. Và rồi sau đó, Ngài đã ra lệnh xúc tiến hồ sơ phong thánh theo thủ tục khẩn cấp và ngày vui mừng trọng đại đó có thể sẽ xảy ra vào năm tới, tức 1987.

Kính Lạy Đức Mẹ Maria,

Cuộc đời Đức Mẹ cũng bị phủ đầy bởi nhiều áp bức, đắng cay và buồn khổ. Nhưng Mẹ đã can đảm, hy sinh chịu đựng vì lòng mến Chúa. Cho nên Giáo Hội đã tôn vinh Mẹ là “Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo”. Và chúng con đã chọn tước hiệu này cho Họ Đạo chúng con để đánh dấu ngày Đức Tổng Giám Mục San Francisco John R. Quinn long trọng hứa tuyên bố thành lập Đặc xứ cho Cộng Đồng chúng con nhân dịp Lễ Kính Các Tiên Nhân Tử Đạo Việt Nam.

Do sự quan phòng của Thiên Chúa, đời sống của Họ Đạo chúng con từ ngày được thành lập đến nay cũng gặp nhiều gian nan khốn khổ như cuộc đời của Mẹ, để cho ứng nghiệm tước hiệu của Mẹ và cũng là danh xưng của Họ Đạo chúng con: “Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo”.

Hôm nay hàng ngàn giáo dân Họ Đạo chúng con tập họp tại đây để dâng lên Mẹ và chủ Thánh Tử Đạo Việt Nam các ý nguyện sau:

Chúng con xin Mẹ và Chủ Thánh Tú Đạo Việt Nam thánh hóa những chuỗi ngày lận đận, gian khổ của các giáo dân Họ Đạo chúng con.

Xin Mẹ và Chủ Thánh Tú Đạo VN đem yêu thương, tha thứ và bác ái đền cho những ai cứ xử vói chúng con bằng tàn bạo, trừng phạt và hận thù.

Xin Mẹ và Chủ Thánh Tú Đạo VN đánh tan bầu không khí lạnh lùng, ai oán của thần dữ Satan đang bao phủ Họ Đạo chúng con.

Xin Mẹ và Chủ Thánh Tú Đạo VN chúng giám và chúc lành cho các việc chúng con đang làm trong tinh thần tuân phục và xây dựng Giáo Hội Chúa.

phải là lực lượng thật mạnh, sẽ xấp đặt những viên cảnh sát to con, hung bạo và những con chó dữ tồn có nhiệm vụ khám xét thật kỹ những ngubi ở phe giáo dân, khám thật chậm và cho họ vô ít thôi. Cầm không được mang Chính Nghĩa vào nhà thờ. Đồng thời sẽ đánh đập một số người để họ sợ, bắt chúng 2 người nhốt vào xe để làm con tin. Khi nào phe mình ra về an toàn mới thả chúng nó ra. Hai hàng rào chốt sẽ được thiết lập dọc theo con đường lái xe từ ngoài vào đến cửa hậu của nhà thờ, để bộ chỉ huy của mình lái xe thật lẹ vô cho an toàn, phòng hồ chúng nó chặn xe lại hoặc ném vũ khí hay cà chua trúng thời gì chẳng! Tôi tính như vậy, còn các Cha nghĩ thế nào, cho biết ý kiến.

— Thưa ĐGM như vậy là điều kể rồi.

Một vài LM biết như thế là thái quá, nhưng không dám lên tiếng. Vì các Ngài thừa hiểu nếu có lên tiếng cũng vô ích. Buổi họp bế mạc, ĐGM vui vẻ bắt tay từng người một và chúc họ ra về bình an.

NHỮNG MẪU CHUYỆN NGẮN

BẠCH PHƯƠNG

HQP — Bên giáo dân có bao nhiêu người?

— Thưa ĐGM có 282 người.

— Ô, ít quá, vậy thì sợ gì, bên mình có tới 4, 5 ngàn người cơ mà.

— Những chúng con vẫn run lấm, ĐGM thấy mấy lần mình đều bị thất bại không?

— Vậy thì mình phải báo cho Cảnh sát biết rõ tình hình để thiết lập 5 hàng rào chốt sẵn và cảnh sát. Một hàng rào vây chung quanh Cung Thánh để cản không cho tụi nó lên, đồng thời làm khuất mắt, tụi nó sẽ khó nhìn thấy thánh lễ đang diễn tiến tới đâu, đến lúc tấn phong thì mình chỉ lăm lướt qua thôi. Và như vậy cũng cản được phần nào âm thanh khi họ hô "NO FATHER DUONG". Hàng rào thứ hai được thiết lập bên trong nhà thờ, cầm không cho mở các cửa sổ, để âm thanh ồn ào bên ngoài khỏi lọt vào. Tại các cửa lớn thì cho 2 con chó và 2 viên cảnh sát canh giữ. Hàng rào thứ ba thì ở xung quanh bên ngoài nhà thờ. Hàng rào này

ĐAU

Như thường lệ, mỗi buổi chiều về tới nhà, ĐGM mở cửa sổ để hứng ít không khí trong sạch ngoài trời. Hôm ấy, vừa nâng cánh cửa lên, Ngài nhìn thấy một số giáo dân đang vác Thánh Giá ngoài sân, vói vâng Ngài dựng tay phải để sập mạnh xuống, nhưng tay trái vẫn còn vin vào khung cửa. Ôi thôi! Cánh cửa ác ôn như muốn nghiền nát bàn tay ngọc ngà. Súng vù lên - Bắn bỏ cả tuần lễ mới khỏi.

TIỀN

Họ đạo NVCTTD mỗi tháng giáo dân đóng góp được trên dưới 10 ngàn đồng. Nhưng từ sau ngày 20 tháng 7 năm 86, số tiền xin được rất là khiêm nhường chẳng bằng một phần mười món cũ. Nhưng lại nhận được vài ngàn bao thờ với 3 chữ "NO FATHER DUONG".

VONG BÀN

Anh Cường đang đứng sắp hàng để vào dự lễ Tân Phong. Một thanh niên vong bản rủ rờ với viên cảnh sát điều chi không rõ. Viên cảnh sát tiến về phía Anh Cường yêu cầu xem giấy tờ tùy thân và lục soát kỹ càng, nhưng không thấy gì. Viên cảnh sát biết đã bị lừa, vội quay lại lục soát tên vong bản kia, và tìm thấy 1 con dao trong túi hắn.

TÀ

Một em bé đứng phát CHÍNH NGHĨA ở sân nhà thờ. Một bà Cụ tiến lại gần gây chuyện:

— Bồ Mẹ đâu mà phải theo CHÍNH NGHĨA thế này?

Em bé lễ phép trả lời:

— Thưa Cụ, bồ mẹ con vẫn dạy là phải theo

CHÍNH NGHĨA. Còn bồ mẹ cụ đâu?

Bà cụ ừ... ừ... bỏ đi mất.

TRÓN

Lm Dường đang ngồi ăn cơm trong quán "MR' TUNG" nằm trên đường Santa Clara, San Jose. Một giáo dân họ đạo bước vào, vừa nhìn thấy Ngài, Giáo dân vội chạy ra xe để lấy tờ giấy "NO FATHER DUONG". Khi trở lại Ngài đã đi đâu mất rồi.

NO FATHER DUONG

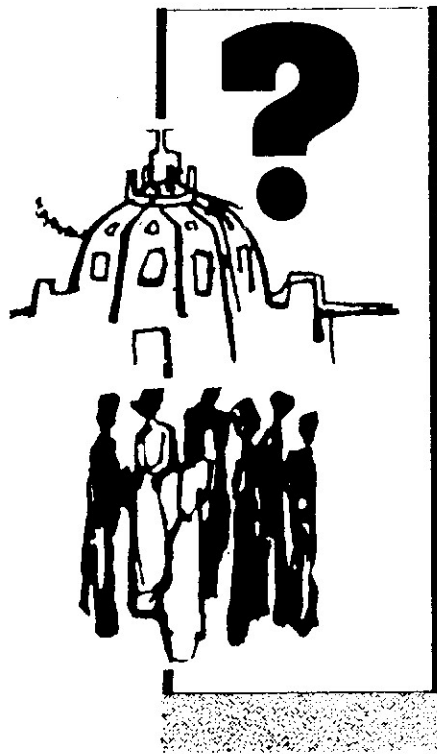
3:30 chiều Chúa Nhật ngày 7 tháng 9 năm 86, khoảng 10 gia đình giáo dân đem con nhỏ đến nhà thờ Maria Goretti để xin phép thánh tẩy. Họ đang hân hoan chờ đợi vị linh mục khả kính. Bỗng Lm Dường từ buồng áo bước ra. Buồn thảm, những nụ cười chợt tắt trên môi những người giáo dân hiền hòa. Bảy gia đình không ai bảo ai tự động bồng con nhỏ ra về. Họ giải thích: Tội Cha Dường rửa chưa xong, cha còn rửa tội cho ai được!

TÒA

Ông Chánh Án nghiêm nghị phán quyết:

— Giáo dân họ đạo đã gom góp bằng những đồng tiền do mồ hôi nước mắt để đặt cọc cúng như trả nợ hàng tháng. Vậy quyền sở hữu chủ trung tâm họ đạo thuộc về giáo dân họ đạo NVCTTD.

Rồi ông giơ cao chiếc búa gỗ và đập mạnh xuống bàn. Tiếng "CHÁT" khô khan xoay vào óc những kẻ thất kiện. Mọi người chợt nhìn thấy một chiếc mũ đỏ rớt xuống. Tuy thường hai, nhưng họ cũng vỗ tay thật lớn... Lâm Bạch Phượng giắt mình tỉnh dậy bỏ dờ dang phiên tòa trong giấc mộng.

Tòa Giám Mục ra thông cáo không kiện giáo dân nữa, chắc có ẩn ý gì?

Bạn Phan Anh - Santa Clara.

— Thưa bạn hẳn rồi, trên 2 năm nay những thổ tụng, thông báo, vấn kiện của TGM nghe thì rất nhân tử với họ chúng ta. Nhưng trên thực tế thì lại đi ngược với nguyện vọng của Giáo dân. Đã nhiều lần giáo dân xin bánh thì cho hòn đá. Xin con cá thì cho con rắn. Xin quả trứng thì cho con bọ cạp mà. Giáo dân họ đạo mình đã có rất nhiều kinh nghiệm với ĐGM DuMaine.

Cha Dương đã từng đi hái ớt ở Morgan Hill với giáo dân. Vậy qui vị đứng nói là Ngài không sinh hoạt với ODCGVN.

Một giáo dân Campbell -

— Mấy năm trời mà đi hái ớt được 1 lần kể cũng hơi nhiều. Hồi đó LM Dương mới được Cha Tịnh đem về San Jose nuôi nấng. Cha Tịnh và những Cha khác đi hái ớt còn Lm. Dương ở nhà ngồi chờ rồi nức thì sao mà coi được! Công lao này to đến nỗi Lm. Dương phải kể ra trong bức tâm thư tháng 7 năm 86. Nhưng xưa kia Chúa lại dạy: “Các người hãy cẩn thận, đừng phô trương công đức trước mặt người ta để thiên hạ trông thấy, bằng không các người mất hết công phúc nơi Cha các người là Đấng ở trên trời”. (MT 6, 1-9.16-8)

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

LÊ V. LÂM

Trong Chính Nghĩa, đã nhiều người chỉ bảo những lối thoát cho Cha Dương, nhưng Ngài vẫn chưa thoát. Vậy ông còn lối nào đe dọa và nhẹ nhàng hơn để Ngài thoát không?

Cô Nguyễn thị Thiên Trang - San Jose -

— Siêu thoát là thượng sách.

Tôi hoàn toàn ủng hộ 2 thỉnh nguyện của quý Ông, nhưng cần thận đừng đứng đường lối bạo động -

Ông Trần V. Lý Texas.

— Xin thành thật cảm ơn sự ủng hộ và lời khuyên của Ông. Thưa Ông chúng tôi nhất quyết không bao giờ dùng đường lối bạo động cả. Ngược lại, ĐGM DuMaine lại đem chó săn và cảnh sát tới nhà thờ trong ngày lễ tấn phong để hãnh hung và bắt bớ giáo dân họ đạo. Đã gọi tới ông những số Chính Nghĩa mà ông yêu cầu.

Ngoài 67 tuổi đời mà tôi chưa hề nghe ĐGM nào lại kiên để đuổi giáo dân ra khỏi nhà thờ. Y kiến Ông Lâm thế nào?

Bà Nguyễn thị Hồn - Santa Ana -

— Thưa Bà, ngoài vụ kiện ra, còn nhiều vụ lý kỳ khác nữa, xin kể Cụ nghe: Đức Cha cấm không cho 2 Cha phụ tá ở trung tâm. Cấm không được cử hành các thánh lễ và làm các phép bí tích tại Trung tâm. Cấm không cho làm lễ tại các nhà lân cận trung tâm họ đạo. Khóa cửa nhà Châu tại trung tâm và mang Minh Thánh Chúa đi - Rút phép thông công các con chiên mà không dựa đứng theo Giáo Luật - Cho phép con chiên được thành lập Mission, mà Mission không còn trong bộ luật mới của Giáo hội nữa - Mỗi khi có chuyện gì cần để giải quyết thì Ngài lại tuyên bố là đi nghỉ mát để trốn lánh - Mỗi lần hội họp thì la mắng, quát tháo những kẻ dưới quyền - Đem chó, cảnh sát trang bị vũ khí tới Giáo đường để đánh đập, bắt bớ giáo dân... Thưa Bà còn rất nhiều những điều chứng tại gai mắt mà chúng tôi không muốn kể ra - Vì khi kể ra mọi người sẽ thù ghét giáo dân San Jose vô cùng.

THỜI KỲ VONG QUỐC

(Trích trong Bộ HOÀI QUỐC SỬ KÝ TOÀN THU của Tôn Thất Thiệt)

LTS: Bộ HOÀI QUỐC SỬ KÝ TOÀN THU do sử gia Tôn Thất Thiệt biên soạn và được nhà xuất bản Gió Độc ấn hành năm 3050. Đây là câu chuyện dã sử viết về một vương quốc xa xưa vào cuối thế kỷ thứ 20. Mọi chi tiết trong câu chuyện đều hoàn toàn có tính cách tưởng tượng. Tất cả mọi sự trùng hợp về địa danh, nhân vật và tình tiết đều không nằm trong ý muốn của tác giả.

(Tiếp theo kỳ trước)

DOANH TUẤN GIAO: THỜI KỲ THƯƠNG THUYẾT

Lúc bấy giờ có một người bản xứ tên là XUÂN ANH VÂN đang làm Quan LUẬT SĨ cho Vương Quốc THIÊN THẦN cách Vương Quốc HỒ SINH hơn 400 dặm về phía Nam biết được tự sự liên tinh nguyện đứng ra giúp đỡ người HOÀI QUỐC. Được biết Vương Quốc THIÊN THẦN cũng là một nơi mà người HOÀI QUỐC đến định cư lập nghiệp rất đông sau khi liã bỏ cố quốc. Vì đã tiếp xúc rất nhiều với người HOÀI QUỐC tại Vương Quốc của Ông nên XUÂN ANH VÂN có một cảm tình đặc biệt với giống dân kiên cường nhưng nhiều bất hạnh này. Quan Luật Sĩ XUÂN ANH VÂN sau khi tham khảo tài liệu và được cắt nghĩa rõ ràng về tinh hinh Doanh TUẤN GIAO cũng những thỉnh nguyện của nhóm chống đối, Ông liền đứng ra soạn thảo những đơn tữ kiện tụng liên hệ để trình Quan An Sát của HỒ SINH. Hoàng Đế THẠCH ĐỒ MA khi biết được BANG PHÒNG THỦ CHÂN LÝ VÀ THÁI BÌNH đã kết nạp được một Quan Luật Sĩ người bản xứ thì bắt đầu nao núng. Hơn nữa nếu để các Quan An Sát của Vương Quốc THE TRẦN giải quyết nội vụ thì danh dự của Vương Quốc HỒ SINH sẽ bị tổn thương nặng nề và nhất là Đại Đế GIANG PHONG Đế II sẽ không lấy gì làm hài lòng cho lắm. Do đó Hoàng Đế THẠCH ĐỒ MA ra lệnh cho Tể Tướng XU UÊ VÂN thành lập một phái đoàn thương thuyết để tìm một giải pháp ôn hòa cho cuộc tranh chấp. Cuộc thương nghị bắt đầu từ ngày 28 tháng 9 năm Bình Dân 1986 và địa điểm của cuộc hòa đàm là trưởng Quốc Tử Giám SANH PHẢ TRẠCH cạnh Triều đình của Hoàng Đế THẠCH ĐỒ MA.

Ngày đầu của cuộc thương thuyết có mặt XUÂN ANH VÂN và BẠC TRANG đại diện cho phe CHÂN LÝ VÀ THÁI BÌNH trong khi Triều đình cử XU UÊ VÂN và một Quan Luật Sĩ tên là PHI LÝ phó hội. Cuộc thương thuyết trong ngày đầu và những ngày kế tiếp không đưa đến kết quả như mong muốn. Phe CHÂN LÝ VÀ THÁI BÌNH cương quyết đòi cho bằng được cả hai thỉnh nguyện vì họ cho rằng cả hai đều hợp tình hợp lý. Trái lại Triều đình có vẻ nhượng bộ một phần nào về thỉnh nguyện Thế Nhân Trần nhưng lại cương quyết bác bỏ thỉnh nguyện liên quan đến LỘ DUNG vì đó là thế diện của Triều đình. Sau đó XUÂN ANH VÂN có ghé lại sảnh đường của Doanh TUẤN GIAO để tham dự một Tiểu DIỄN HỒNG HỘI của nhóm CHÂN LÝ VÀ THÁI BÌNH. Tiểu DIỄN HỒNG HỘI được tổ chức hằng đêm tại sảnh đường của Doanh TUẤN GIAO nhằm mục đích hâm nóng và giữ gìn khí thế quyết tâm của toàn dân. Ngoài ra đây cũng là cơ hội để thông báo tin tức và trao đổi những ý kiến của tất cả mọi người trong việc đệ trình thỉnh nguyện. Việc hội họp tại sảnh đường của Doanh TUẤN GIAO đã làm cho Triều đình lo lắng và đây cũng là một lý do khiến Hoàng Đế THẠCH ĐỒ MA xúc tiến việc trục xuất dân chúng ra khỏi sảnh đường càng sớm càng tốt. Sau khi được toàn thể dân chúng trong sảnh đường vỗ tay tỏ lòng biết ơn về sự giúp đỡ vô vị lợi cho đại cuộc, XUÂN ANH VÂN đã tận mắt trông thấy lòng quyết tâm của tất cả mọi người không thừa nhận LỘ DUNG bằng bất cứ giá nào. Sau đó nhóm CHÂN LÝ VÀ THÁI BÌNH đã phát động chiến dịch góp quỹ để có tài chánh làm an phí cho các Quan Luật Sĩ trong việc đưa Triều đình ra trước Quan An Sát của Vương quốc THE TRẦN. Việc làm này là một sự bắt buộc để ngăn ngừa sự trục xuất của Hoàng Đế THẠCH ĐỒ MA và đồng thời tái xác nhận chủ quyền của nhân dân trên Doanh TUẤN GIAO. Chỉ trong đêm ấy, số tiền được dân chúng hứa đóng góp lên đến hơn 11 vạn quan. Những ngày sau, cuộc thương thuyết đi vào chỗ bế tắc vì sự cứng rắn của cả hai phe và nhất là Triều đình có những thái độ lẩn lưa không quyết tâm giải quyết vấn đề. Trong một lần đàm đạo với Hảo hán HỒ QUANG NGUYỆT, Quan Luật Sĩ

XUÂN ANH VÂN đã tức giận trách móc về tư cách của Tể Tướng XÚ UẾ VÂN: “Ta không ngờ một vị quan Thất Phẩm của một Vương Quốc theo THIÊN GIAO lại có những lối hành xử như thế. Ta nghĩ Ông ta đã chọn làm nghề; đáng lý ra Ông ta phải là một tay lái buôn đang xuôi ngược trên thương trường”.

Nghe được những lời ấy, người HOÀI QUỐC thuộc phe CHÂN LÝ VÀ THAI BÌNH lắc đầu thờ dãi. Họ tiên liệu kết quả không mấy tốt đẹp của cuộc thương thuyết và một giải pháp ôn hòa cho cuộc tranh chấp đã bắt đầu xa dần, mờ nhạt, thậm chí như đường về cố quốc.

THỜI KỲ THƯƠNG THUYẾT: THUẾ ĐỀN THỔ.

Vương Quốc HỒ SINH cũng như tất cả các Vương Quốc lấy THIÊN GIAO làm Quốc giáo đều trông cậy vào các sắc thuế do dân chúng đóng góp để có nguồn tài chính cho mọi công việc của Triều đình. Các sắc thuế này không có tính cách bắt buộc và ân định rõ ràng như thuế của Vương Quốc THỂ TRẦN những do lòng tự nguyện của tất cả mọi người đang sống trong lãnh thổ của Vương Quốc.

Trong cuộc binh biến Bình Dân 1986, nhóm CHÂN LÝ VÀ THAI BÌNH đã áp dụng một trong những phương thức thương đặng để làm áp lực với Triều đình THẠCH-ĐỒ MA. Đó là chiến dịch kêu gọi dân chúng ngừng đóng tất cả các sắc Thuế Đền Thổ. Nguyên nhân đầu tiên của chiến dịch này là khi Triều đình cho rằng sự chống đối chỉ do một nhóm thiểu số, BẠC TRANG liền cho thi hành quyết định trên để chứng tỏ cho Triều đình thấy rằng họ không phải là một nhóm nhỏ như Triều

định làm tướng. Quả nhiên điều này đã mang đến kết quả trước mắt. Được biết tại Doanh TUẦN GIAO có hai loại thuế: Thứ nhất là Thuế Hằng Tuần được thu nộp trong những buổi lễ tế tự cuối tuần tại các Đền Thổ, thứ hai là Thuế Góp Quy Định Đền do những người hảo tâm tiếp tục đóng góp hằng năm để có chi phí trả nợ cho Nguyên Đứng của Doanh TUẦN GIAO. Loại thuế này được tính trên căn bản là 15 quan tiền một tháng cho những người đã có công ăn việc làm. Người HOÀI QUỐC là một dân tộc có tinh thần hy sinh, rộng rãi trong các việc bác ái, từ thiện. Trước đây có cuộc tranh chấp, Doanh TUẦN GIAO thu được vào khoảng từ 7 cho đến 8000 quan mỗi tháng do hai sắc thuế kể trên. Tuy nhiên kể từ ngày chiến dịch ngừng đóng góp có hiệu lực, số thu tại các Đền Thổ tụt xuống chỉ còn vào khoảng 1000 quan mà thôi. Hoàng Đế THẠCH-ĐỒ MA thấy được sự khó khăn của vấn đề tài chính nên luôn luôn tìm cách kêu gọi thân dân đóng góp trở lại những vô hiệu.

Tục truyền rằng những bộ hạ thân tín của LỘ DUNG đã góp phần không nhỏ trong việc thất thu các sắc thuế kể trên. Trong những ngày đầu khi cuộc chống đối vừa bùng nổ, ĐỀN HOA TẮC TỬ đã ba hoa chích chèo với “HỒ SINH THUY NGÂN CÔNG BẢO” là nhóm chống đối chỉ có 20 người trong khi phe ủng hộ Triều đình qui tụ hơn 4000 dân. Để hóa giải thực lực đa số của phe chống đối, THAM MƯU BỘ của LỘ DUNG cho người lên núi tìm đến lang y tài ba THỔ VÀNH chuyên khoa về độc dược. Tên này tìm ra một độc chất bằng bột trắng có tên là “MỀ MẮN TÀN” (người bình dân gọi là thuốc lù) khi đốt lên sẽ tạo một luồng khói khiến những người ngửi phải nó sẽ quên trời quên đất và quên luôn cả những mục tiêu đang theo đuổi. Bọn thủ hạ của LỘ DUNG hí hửng mang về và cho xông hơi độc này một cách bí mật

vào nhóm CHÂN LÝ VÀ THAI BÌNH tại các buổi tế tự. Quả nhiên hơi độc mang lại hiệu quả: Những người chống đối đã mờ mờ mẫn mẫn quên hết mọi sự. Tệ hơn nữa họ quên cả việc mở hầu bao để đóng Thuế Đền Thổ như trước kia. Thế là LỘ DUNG thất thủ. Thấy kế hoạch độc chất bị đồn phãn, KHUYẾN NGÔN ĐÀU ĐÀ xi ya thuốc cấp thãm tế và ra lệnh cho thủ hạ đối chiến thuật. Lần này họ cũng tìm đến THỔ VÀNH để nài nỉ cho bằng được một loại thuốc khác khả dĩ làm cho những người chống đối phải luôn luôn tỉnh táo để

nhờ việc đóng góp Thuế Đền Thờ. Lần này ĐỀN HOA TẠC TỬ mang về một bầu linh dược bằng chất nước màu đen có tên là “SAO SẬU THỦY”. Linh dược này khi uống vào sẽ thức trắng đêm, đầu óc thật tỉnh táo và nhỏ vanh vách mọi sự. Bọn thủ hạ của LỘ DUNG cho pha vào giếng nước của Doanh TUẤN GIÁO. Quả nhiên nhóm chống đối hoàn toàn mất ngủ, luôn luôn tỉnh thức và đặc biệt họ có một trí nhớ lạ thường. Họ nhớ như in trong lòng, tạc trong da hình ảnh của LỘ DUNG với những công việc Ông đã làm trước đây. Và chính vì luôn luôn nhớ đến Ông mà trong buổi TÈ GIAI HÒA và LỄ TRAO GUỐM, họ đã tràn ngập Đền Thờ đến nỗi LỘ DUNG không biết đăng nào mà

chạy. Người đời sau gọi loại linh dược màu đen uống vào tỉnh như sáo sậu này là “cà phê”. Rút kinh nghiệm hai lần thất bại kể trên, thủ hạ LỘ DUNG liền tự chế biến lấy một loại kích thích tố khác mà không tìm đến lang y THỔ VÀNH như hai lần trước. Lý do họ phải dùng số tiền còn lại để đóng bù vào số tiền thuế thất thu do nhóm CHÂN LÝ VÀ THÁI BÌNH gây ra. Loại kích thích tố mà họ tự chế biến có màu đỏ, được rút ra từ máu bò mộng, uống vào rất hăng, dành cho những cao thủ đang luyện tập bài quyền “QUYẾT TÂM NẠP”. Lần này họ cho người len lỏi vào sảnh đường của Doanh TUẤN GIÁO và ướp vào thức ăn của nhóm CHÂN LÝ VÀ THÁI BÌNH. Quả nhiên khi ăn phải thức ăn có tâm chất kích thích trên, nhóm chống đối quyết tâm nạp tiền như diên. Nhưng họ chỉ nạp tiền để làm án phí cho các Quan Luật Sĩ đưa Triều đình ra trước tụng đình mà thôi.

Thấy cả ba lần đều thất bại, LỘ DUNG chán nản như người mất hồn, lúc nào cũng thấy trầm tư mặc tưởng. Có những đêm Ông ngồi trong bóng tối liên tưởng đến ngày về làm Tổng Trấn của Doanh TUẤN GIÁO với một THAM MƯU BỘ đem trên đầu ngón tay không bao giờ lo việc quang minh chính đại mà chỉ loay hoay với những chai lọ đựng toàn bùa mê thuốc lú. Ông có nén tiếng thở dài.

THỜI KỲ THƯỜNG THUYẾT: TÌNH HÌNH CÁC TRẤN.

Trong suốt tuần lễ cuộc thường thuyết đang diễn tiến, nhóm dân của BANG PHÒNG THỦ CHÂN LÝ VÀ THÁI BÌNH đã cố gắng bình thường hóa mọi sinh hoạt và không tổ chức một hình thức chống đối công khai nào để tỏ thiện chí hòa giải. Đêm mồng 5 tháng 9 năm Bình Dân 1986, BẠC TRANG Hán Tử cho công bố lời kêu gọi của Triều đình, yêu cầu phe chống đối cố gắng giữ sự ôn hòa và không nên có những hành động nhằm biểu dương lực lượng vào cuối tuần lễ ấy. Lý do người HOẠI QUỐC có thông lệ mừng kính các Anh Hùng TUẤN GIÁO của họ thật long trọng vào đầu tháng 9 mỗi năm. Lo sợ cho một cuộc xáo trộn có thể xảy ra, Triều đình công bố một yết thị thông báo rằng vì tình hình đặc biệt cho nên các buổi lễ kỷ niệm chỉ được tổ chức một cách âm thầm tại Đền thờ các Trấn mà thôi. Trái lại BANG PHÒNG THỦ CHÂN LÝ VÀ THÁI BÌNH phối hợp với BANG HÀNH SỰ cho tổ chức cuộc lễ trên một cách trọng thể tại Doanh Phủ. Mặc dầu có lời kêu gọi phe chống đối nên có thái độ ôn hòa, Triều đình lại cho phép phe LỘ DUNG mở đầu chiến dịch Tổng nổi dậy tại khắp các Trấn.

TRẦN MIỆU PHÁ THẠCH: VÌ PHẠM VIỆC PHỔ BIẾN HỊCH “TRUYỀN TÍN”

Hịch “TRUYỀN TÍN” là tờ thông báo tin tức về mọi sinh hoạt của Doanh TUẤN GIÁO được phổ biến hằng tuần tại các Đền Thờ. Kể từ ngày LỘ DUNG được bổ nhậm làm Tổng Trấn, phe CHÂN LÝ VÀ THÁI BÌNH đã phủ nhận mọi văn kiện có dấu triện của LỘ DUNG trong đó gồm cả hịch TRUYỀN TÍN do Ông phổ biến. Thay vào đó, BANG HÀNH SỰ cho phân phát một tờ hịch TRUYỀN TÍN khác và cho rằng đó mới là hịch chính thức của Doanh TUẤN GIÁO. Trong những tuần lễ đầu của cuộc binh biến, việc phổ biến hịch của LỘ DUNG đã gây nên những xáo trộn tại các Đền Thờ. Cả hai phe chống đối và ủng hộ đã giằng co, cãi vã gây rối loạn tại các nơi ấy. Để ngăn ngừa những cuộc tranh chấp kể trên, Triều đình ra lệnh cho hai Phó Tổng Trấn ĐẬU LỬ và CHANH NGUYỄN không được phân phát hịch như trước mà phải để trên Bàn Tè Tự để người dân có thể lên lấy nếu họ muốn.

Vào buổi chiều ngày mồng 6 tháng 9, LỘ DUNG ra lệnh cho một thuộc hạ của Ông là TÍNH THUYỀN SỰ, trước kia đã từng phục vụ dưới

trưởng của Ông ở cố quốc, mở màn cho kế hoạch Tổng Nổi Dậy. TỈNH THUYỀN SỬ cho gia nhân đón đường Phó Tổng Trần ĐẬU LỬ và yêu cầu Ông hãy giao việc phân phát hịch TRUYỀN TÍN cho họ lo liệu. Lợi dụng lúc KHA Trưởng HOÀNG NGỌC CHUÔNG đang đàm đạo với Phó Tổng Trần ĐẬU LỬ trước giờ tế tự trong phòng xiêm y, thủ hạ của TỈNH THUYỀN SỬ công khai phân phát hịch TRUYỀN TÍN của LỘ DUNG trong Đền Thờ SANH GIANG của Trần MIÊU PHÁ THẠCH. HOÀNG NGỌC CHUÔNG vô cùng tức tởm vì đã bị bọn thủ hạ của TỈNH THUYỀN SỬ qua mặt. Đến cuối buổi tế tự, trong lúc đang kiểm điểm tiền thuế với ĐẬU LỬ thì HOÀNG NGỌC CHUÔNG được mật báo hai tên gian phi lại giờ trò phân phát hịch lậu một lần nữa ở cuối Đền Thờ. Ném vội giỏ tiền xuống đất, Ông tung mình phi thân qua khỏi cửa sổ không quên cắp theo thẻ bài KHA Trưởng có con dấu của NHÂN DÂN đỏ chót. Cùng lúc ấy, hai tên gian phi vừa mới phóng lên lưng ngựa để tẩu thoát. HOÀNG NGỌC CHUÔNG nhanh như ánh sao xẹt, phóng sát lại ngựa của hai tên gian phi miệng oang oang ra khẩu lệnh cho chúng phải hạ mã. Sau khi xuất trình thẻ bài KHA Trưởng sáng chói, HOÀNG NGỌC CHUÔNG cảnh cáo hai tên gian phi không được làm những hành động trái phép vừa kể. Mặt mày tái mét vì lo sợ, hai tên thủ hạ của TỈNH THUYỀN SỬ phân bua rằng chúng chỉ làm theo lệnh của Phó Tổng Trần ĐẬU LỬ mà thôi. Với chủ trương ôn hòa cố hữu của phe CHÂN LÝ VÀ THÁI BÌNH và nhất là nhận thấy kẻ gian chỉ là những con chót nhỏ trên bàn cờ, HOÀNG NGỌC CHUÔNG không muốn bị bắt tay của một KHA Trưởng nên đành nuốt giận phóng thích chúng sau khi đã cảnh cáo thêm một lần nữa. Hai tên thủ hạ của TỈNH THUYỀN SỬ riu riu leo lên chiến mã, sở lại đầu thì thấy vẫn còn nằm trên cỏ, liền hoàn hồn thúc ngựa lao vào bóng tối trong khi mồm còn đang lảm nhảm lời Kinh VỰC SÂU.

HOÀNG NGỌC CHUÔNG quay trở lại phòng xiêm y gặp ĐẬU LỬ liền phản đối quyết liệt sự vi phạm trắng trợn này của phe LỘ DUNG. Ông nói nếu sự việc nói trên còn xảy ra, Ông sẽ không bảo đảm trật tự trong Đền Thờ nữa và ĐẬU LỬ hứa sẽ cố tránh việc ấy. Về sau người ta phát giác ra lúc HOÀNG NGỌC CHUÔNG đang chất vấn hai tên thủ hạ của TỈNH THUYỀN SỬ thì cách đó chừng một trượng, nghĩa tế của Ông là một cao thủ võ lâm của CHANH ĐẠO trong võ phục gọn gàng với

chiếc thắt lưng màu đen trên có năm sáu sọc trắng đang vận nội công, hâm nóng các bắp thịt, bẻ các đốt ngón tay kêu răng rắc để đề phòng mọi bất trắc

TRẦN ANH DƯƠNG:
MANH NHA CUỐP QUYỀN.

Mặc dầu Hoàng Đế THẠCH ĐỔ MA cương quyết bãi nhiệm BANG HÀNH SỬ của Giáo Học THIÊN TRANG từ sau ngày Lễ TRAO GUỒM cho LỘ DUNG, đã sở nhân dân thuộc phe CHÂN LÝ VÀ THÁI BÌNH vẫn tiếp tục ủng hộ và yêu cầu các KHA Trưởng và KHA Phó tiếp tục nhiệm vụ tại các Đền Thờ ở các Trấn. Các Phó Tổng Trần ĐẬU LỬ và CHANH, NGUYỄN vì Đức Vâng Phục của THIÊN GIÁO đã nhiều lần tuyên đọc lệnh nghiêm, cầm BANG HÀNH SỬ nhúng tay vào các nghi lễ tế tự. Tuy nhiên những đại diện dân cử này vẫn tiếp tục thi hành những công việc mà họ xét thấy có thể làm được để chứng tỏ sự hiền hữu của một chế dân chủ đường nhiệm. Điển hình là việc sắp xếp cho người đi thu thuế Đền Thờ và tuyên đọc các yết thị, thông tư của BANG HÀNH SỬ. Sự đối chọi giữa Triều đình và nhóm CHÂN LÝ VÀ THÁI BÌNH vào thời kỳ này được gọi là cảnh “trông đánh xuôi kèn thổi ngược”.

Nằm trong kế hoạch “Tổng nổi dậy”, cũng vào buổi tối ngày 6 tháng 9 năm Bình Dân 1986, Triều đình chính thức cắt cử bốn nữ binh thuộc hai đạo quân LÃ SƠN và VINH SANH lãnh nhiệm vụ thu thuế tại Đền Thờ NỮ VƯƠNG THÁI BÌNH ở Trấn ANH DƯƠNG. Được biết những nữ binh kể trên là những phụ nữ đã từ bỏ mọi vật chất thế trần, ĐẬU QUÂN vào những tu viện THIÊN GIÁO, ngày ngày dùng câu kinh tiếng kệ và tu luyện để mai sau ra làm công việc xã hội giúp đời. Trong lúc cuộc đấu tranh đang đến hồi quyết liệt, để có người thay thế làm những công việc của BANG HÀNH SỬ tại các Đền Thờ, Triều đình chính thức sử dụng các nữ binh của hai đạo quân trên. Một số các nữ binh cổ

tình phò Tổng Trần LỘ DUNG nên liều thân xông vào chôn thê trần tục lụy, nhắm mắt nhảy vào chỗ mũi đạn lần tên để thi hành những chỉ thị của Triều đình. Và họ đã học được bài học “Tu là cõi phúc, tiền là gây oan”.

Tối hôm ấy, các nữ binh phi ngựa đến Đền Thổ NỮ VƯƠNG THAI BÌNH thật sớm từ trước giờ Dậu và xông xáo đi lấy những giỏ thâu thuê của Đền Thổ cất vào một nơi riêng biệt. Khoảng một khắc sau, những người trong BANG HÀNH SỰ thuộc Trần ANH DUÔNG phát giác ra ý đồ của nhóm nữ binh Triều đình liền tức tốc cho người đi lấy lại các giỏ và để vào chỗ cũ. Tuy nhiên nhận thấy sự tranh chấp về vấn đề thâu thuê không lấy gì làm thiệt hại cho cuộc tranh đấu và nhất là đa số nhân dân vẫn triệt để tuân hành chiến dịch ngừng đóng Thuế Đền Thổ, nhóm CHÂN LÝ VÀ THAI BÌNH quyết định mang những giỏ thâu thuê để lại chỗ của các nữ binh đã cất giấu trước kia. Trước đó ít phút, các nữ binh có đi kiểm soát, thấy những giỏ đã biến mất thì cho rằng những người trong BANG HÀNH SỰ đã cố tình ngăn chặn công việc của họ. Đến lúc thâu thuê cả hai bên BANG HÀNH SỰ lẫn các nữ binh đều không bên nào động thủ vì bên này tưởng rằng bên kia sẽ lo. Đến khi thấy không có ai đi thâu, Phó Tổng Trần CHANH NGUYỄN có kêu gọi ca viên của hai nhóm nhạc công trong Đền Thổ thâu giúp những họ đều từ chối. Cả đến lần thâu thuê đặc biệt thứ nhì cho Giáo Hội HOÀI QUỐC cũng không ai chịu đảm trách. Kết quả không một xu nào thâu được trong buổi tế tự hôm ấy.

Sau buổi lễ, một số phụ nữ của CHÂN LÝ VÀ THAI BÌNH đã tức giận về sự hăng hái của các nữ binh Triều đình nên đã thốt ra những lời mai mỉa như: “Cớ sao các Hiền Ti lại dấy lửa vào chuyện tiền bạc hôi tanh này. Tu hành mới là việc của các Hiền Ti, còn chuyện đó để chúng tôi lo; can chi đến các Hiền Ti mà phải nhọc thân liều yếu đào tổ, vất vả cành văng lá ngọc như vậy”. Hoặc chua chát hơn. “Ngày xưa các nữ tướng xông pha nơi chôn lán tên mũi đạn cột để dựng bảng chiếu phư. Vì lẽ gì mà các Hiền Ti cũng xông xáo ở chôn đao binh này cho miệng lưỡi người đời thị phi”. Các nữ binh khi nghe những lời châm chọc ấy cảm thấy nhục óc nhưng không làm gì được đành rút trong bọc vải ra những viên linh dược “TÁI LỆ NÔN” bỏ vào miệng nhai ngấu nghiền rồi nuốt chửng.

Tục truyền rằng: Đêm hôm ấy LỘ DUNG đã loay hoay hàng giờ với chiếc túi vải mang về từ Đền Thổ NỮ VƯƠNG THAI BÌNH. Ông cầm chiếc túi trên tay, lộn trái rồi lại lộn phải đến năm lần bảy lượt, nắn nắn bóp bóp mà không thấy đồng xu nào rớt ra. Ông nghĩ đến những tay phũ thủy tài ba trong NHOM YEM TRỢ của Ông đã hô phong hoán vũ, làm phép cho biến mất BÌNH VIÊN AN khỏi Doanh TUẤN GIAO. Ông lầm nhảm đọc câu thần chú hy vọng có một số tiền xuất hiện trong chiếc túi để mai lên nộp cho Hoàng Đế THẠCH ĐO MA. Ông mỉm cười đặc chí về phản ứng lạnh lợi này. Nếu nói “Hồ biến!” thì vật trong túi sẽ mất, Ông quyết định nói ngược lại. Sau tiếng hét thật to “Hò hiện!”, Ông vờ vờ chiếc túi và nghe có tiếng xột xoạt như những mảnh tiền giấy chạm vào nhau. Ông mừng rỡ ra mặt vội vàng thò tay vào túi rút một tờ ra xem thì đó là mảnh giấy có hàng chữ quen thuộc “LỘ DUNG: bác!”.

TRẦN CẨM BÁO: AI ĐỊA ĐÀU TRONG CÒN BÌNH LỬA.

Trần CẨM BÁO với hơn 30 trang trại của người HOÀI QUỐC còn được gọi là AI ĐỊA ĐÀU của Doanh TUẤN GIÁO. Trong quá khứ mỗi khi nhắc đến tên CẨM BÁO, BÌNH VIÊN AN cảm thấy lạnh xương gáy vì sự chống đối dữ dội của vùng đất xa xôi này. Trong cuộc binh biến Bình Dân 1986, BANG PHÒNG THỦ CHÂN LÝ VÀ THAI BÌNH cũng vất vả không kém trong nhiệm vụ chống trả với phe LỘ DUNG để giữ dân giữ đất. Với một lực lượng hùng hậu ủng hộ LỘ DUNG cầm đầu bởi bộ ba “TAM XÃ ĐÓM” là LU ĐÁNH PHE, LÊCH LẠC NGUYỄN và AC NGUỒN chuyên xử dụng “CÁN NGÔN PHÁP”, hợp cùng với NGỌC MA TI của đạo quân YẾU THẬP TỰ sở trường về “NGŨ SÁU LỆ” và LÊ GIA TRANG với bảy nghịch tử chuyên môn về “LAO LỄU LIÊN HOAN TRẦN”. Để cân bằng các cân lực lượng tại AI ĐỊA ĐÀU, CHÂN LÝ THAI BÌNH giao toàn quyền thống lĩnh cho “TAM ĐẠO NHÂN” gồm có TỬ MÃ Y, NGU

MẠNH SẠN và BẠCH THỦ THIÊN SỬ NGŨ CỘT luận luận cứng rắn với đường quyền "QUYẾT TÂM THỦ". Thêm vào đó có sự góp mặt của LIÊM ĐẠI KHẨU với thuật "SAI NHĨ TRUYỀN THANH" và HUNG TRẠNG ĐẠI HIỆP thưởng thừa trong "TRỤC XUẤT CHẠO" đã biểu diễn ngoạn mục trong ngày LỘ DUNG tấn công Doanh TUẤN GIAO và trong ngày tên lang băm THO VANH đột nhập sân đường để ăn loạt Hịch TRUYỀN TIN cho LỘ DUNG. Nếu phải HẮC MA có LÊ GIA TRANG thì phe CHÂN LÝ THÁI BÌNH cũng không chịu nhường bước với sự xông xáo của nhóm anh thứ BÌNH GIA TRANG đã hằng say tẩn tĩnh trong các buổi phân phát Hịch CHANH-ĐẠO.

Sáng ngày 7 tháng 8 năm Bình Dân 1986, trong buổi tế tự hằng tuần tại sân đường của Đền Thờ SANH LƯU XINH thuộc Trần CẨM BAO, nhóm CHÂN LÝ VÀ THÁI BÌNH phát hiện toàn thể THAM MŨU BỘ của Tổng Trần LỘ DUNG dẫn đầu bởi KHUYẾN NGÔN ĐẤU ĐÀ và VÕ CÔN TỬ TÀI rón rén xâm nhập sân đường. Đây là một sự lạ vì bọn này chưa bao giờ xuất hiện cùng một lúc tại những buổi tế tự tại CẨM BAO này. Lập tức các Toán Phòng VỆ của CHÂN LÝ THÁI BÌNH trái mống ra, dàn quân cho trấn giữ những nơi quan yếu và nhất là bám sát các tên đầu não trong THAM MŨU BỘ. Nhất cử nhất động của bọn người ủng hộ LỘ DUNG đều được theo dõi cẩn mật. Bị canh chừng từng ly từng tí, THAM MŨU BỘ của LỘ DUNG không dờ dỏng gì được đành âm thầm rút lui trong lúc buổi tế tự đang diễn ra. Về sau người ta được biết Triều đình cho áp dụng kế hoạch "thả lỏng cương" để hai bên có dịp so tài đọ sức. Ngoài ra phe LỘ DUNG cũng bí mật cho mạng uế khí vào sân đường ném bừa bãi vào các lối đi để những người có trách nhiệm trong BANG HÀNH SỬ phải dọn dẹp. Với những cuộc chạm trán gây rối loạn tại các Đền Thờ và với sự phong uế mật vệ sinh tại các sân đường, chắc chắn các Tổng Trần người bán xử sẽ xuống lệnh hủy bỏ các buổi tế tự của người HOẠI QUỐC ngay lập tức. Phe LỘ DUNG đã nhìn thấy sự thất bại nên cho áp dụng phương thức hạ cấp này để gây chia rẽ giữa người HỒ SINH và nhóm nhân dân của Doanh TUẤN GIAO.

Tình hình dân chúng hai phe trong buổi tế tự vô cùng ngột ngạt. Hai bên găm gữ nhau như hai con thú dữ tranh mồi. Cuối cùng sự chịu đựng không còn kềm hãm được đành bùng nổ khi tiếng kinh cầu Cẩm Tạ chấm dứt. Hai phe kéo nhau ra ngoài sân sân đường đứng khẩu chiến giao đầu ác liệt. Tại một góc sân, LÊ GIA LÃO BÀ áo quần

xóc xếch, mồm mép liên hồi, tay dùng Nhật Đương Chi xiá xói vào người ĐÌNH THIẾU GIA của ẤU NHĨ ĐOÀN. Bà cho rằng nhóm CHÂN LÝ THÁI BÌNH đã vô phép, phản loạn, chống đối với Hoàng Đế và những quan lại đã có Thất Phàm củ. Triều đình và nhất định đòi hạ thủ ĐÌNH THIẾU GIA đang đứng trước mặt. ĐÌNH THIẾU GIA xưa nay vẫn được tiếng là ôn hòa, hiền lành cũng trở nên bực tức hét trả lại: "Lão bà đừng có coi trời bằng vung, Lão thú động đến người của Thiếu gia xem sao!", vừa nói vừa xuống tấn chuẩn bị cho ngón đòn quý khốc thân sâu "MỘC TỤC CƯỚC". LÊ GIA LÃO BÀ liền tưởng đến những chiếc xương sườn đập nát vì cú đá cứng như gỗ của ĐÌNH THIẾU GIA nên đành phi thân ra ngoài.

Ở bên hông sân đường, một mục già vô danh tiểu tốt không phải cao thủ của phái HẮC MA đã lên ngựa định phóng đi những thấy đầu trăng đang sôi động liền nóng máu, tiếc rỏ nhảy trở xuống. Mục già phùng mang trợn má, ông quân chân thấp chân cao, khẩu chưởng xối xả vào đám dân CHÂN LÝ THÁI BÌNH làm cát bụi tung mù mịt. Thấy võ công của mục già quá non nớt, CHÂN LÝ THÁI BÌNH cho THẮNG THIẾU GIA của TUNG GIA TRẠNG nhảy vào đầu trăng. Là một thiếu niên khôi ngô tuấn tú, THẮNG THIẾU GIA đã sớm rèn luyện tâm tính, tập tành võ công bất hủ của giòng họ TUNG, luôn luôn xả thân phục vụ dưới lá cờ Vương Đạo. Mục già thấy một cậu bé nhảy vào đối diện với mình thì cảm thấy tức giận vội dùng "CÀN NGÔN CHUỐNG" đánh tới tập vào THẮNG THIẾU GIA. Không thua kém gì với những cao thủ của CHANH ĐẠO, cậu bé dùng toàn lực áp đảo mục già vào sát chiến mã. May cho mục già còn biết sợ nấp xa lim về tội đã thương trẻ vị thành niên nên không dám có thủ pháp hung bạo nào chạm vào người cậu bé. Trong lúc bối rối, mục già lại tung "CÀN NGÔN CHUỐNG" một lần nữa chỉ vào người cậu bé bảo "Cha mẹ đầu sao không biết dạy con cái?". Bây giờ có một cao thủ của CHÂN LÝ THÁI BÌNH đứng gần đây đỡ nhẹ "CÀN KHÔN CHUỐNG" của mục già giùm cậu bé: "Thiếu gia đây nếu có điều gì thất lễ hoặc xử sự không đúng đạo làm người thì song thân của thiếu gia sẽ chỉ giáo lại. Còn tử thân phụ mẫu của mục đã khuất núi từ lâu, lấy ai mà răn dạy mục nếu mục làm vậy. Buồn thay!" Mục già đành trả lời là mục không cần đến cha mẹ nữa, chỉ cần LỘ DUNG dạy dỗ là đủ rồi. Nhưng sức nhỏ LỘ DUNG còn quá trẻ chỉ đáng tuổi con mục nên đành lảng lạng hậm hực phóng ra khỏi đầu trăng.

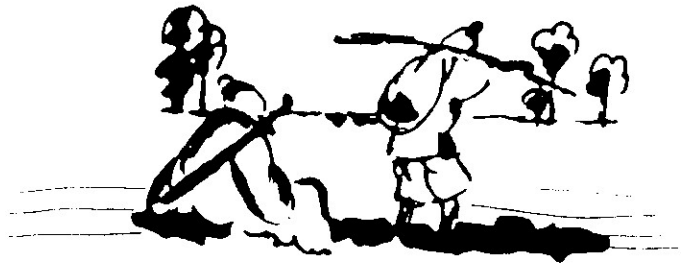
Cuối sân đường cạnh phòng xiêm y, HÓA TÂM ĐẠI HIỆP TRƯỞNG VÕ HUYNH rượt nà theo VÕ CÔN TỬ TÀI, dùng “ĐOẠT HỒN PHÁP” chắt vắn tên ác ma về thủ thuật “NẶC DANH THỦ” mà hấn vắn dưng trong những lần giao đấu trong bóng tối. Mặc dầu ẩn mình dưới bộ võ phục ba mảnh dày cộm, VÕ CÔN TỬ TÀI cảm thấy một luồng khí lạnh thâm vào sống lưng vội dùng “PHỦ NHẬN NGỒN” lắc đầu như máy. TRƯỞNG VÕ HUYNH liền rút kiếm biểu diễn vại thế trong bài “SÁT THỦ KIỂM” cảnh cáo VÕ CÔN TỬ TÀI nếu còn xử dụng “NẶC DANH THỦ” nữa thì chỉ còn cách nhờ người khác viết chúc thư vì không còn ngón tay để cầm Phán Quan Bút viết lách gì nữa. Khi ra về, VÕ CÔN TỬ TÀI có ghé lại tửu điểm cạnh vệ đường, gọi tửu bảo mang một bầu rượu và hai cân thịt để điểm tâm nhưng không tài nào nuốt được vì uất khí nghẹn ở cổ họng.

Ở giữa khoảng sân đang cột những con chiến mã của hai phe, một lão già của phe LỘ DUNG đang hung hăng thóa mạ nhóm CHÂN LÝ THÁI BÌNH là những kẻ trốn thuế. BẠCH THỦ THIÊN SỬ tức giận, vắn mười thanh công lực, hăm khi đan điền, bụng phình to như cái trống châu, ưỡn bụng thúc sát người địch thủ trong thế “TRÔNG ĐÔNG NGỌC LƯ” miệng hét lớn: “Cha chả! Hay cho tên loạn ngữ dám cạ gan buông lối ngược ngạo trước mặt BẠCH THỦ lão gia. Nhà người huênh hoang lão lếu với võ lâm là có tội hơn ngàn người ủng hộ, tại sao lại nao núng trong việc đóng thuế cho Triều đình. Cứ về bảo dân người ề có ra mà đóng, sao lại bảo dân ta đóng thuế như chúng bay được. Hay là các người tử xưa đến nay chỉ lo phá phách, chẳng lo đóng góp thuế má để đền bầy giờ Triều đình cần tiền thì các người lại nhao nhao lên thế này thế nọ.” Lão già bị BẠCH THỦ THIÊN SỬ nói trúng tim đen thì ngượng ngùng tìm cách lủi vào đám đông trốn mất. Về sau được biết lão già của phe LỘ DUNG đã bị THAM MỪU BỘ của Ông ra lệnh phải đóng thuế gấp đôi gấp ba bù lại những thiếu hụt do chiến dịch ngưng đóng góp gây nên. Vì xót của nên lão già trút tất cả hấn học lên đầu những người thuộc phe CHÂN LÝ THÁI BÌNH những không ngờ gặp phải BẠCH THỦ THIÊN SỬ tung cho một bài kinh chỉ lý.

Thấy đầu trăng ngày càng soi đồng, Bon CẢNH BI của Vương Quốc THỂ TRẦN vội phi ngựa vào sân sân đường để điều tra hư thực. Đám đông vội tản mác thành hai phe riêng biệt đứng dọc hai bên

cọc lộ đá tiếp tục dùng khẩu chiến giao đấu. Ánh nắng phản chiếu xuống mặt đường, lấp lánh như một giòng sông bạc. Người HOÀI QUỐC ngậm ngùi liên tưởng đến giòng sông định mệnh ngàn đời sơn hà ở ĐỆ THẬP THẤT VĨ TUYẾN. Mười một năm sau ngày liã cổ quốc, cảnh nổi da xáo thịt lại tái diễn vì tham vọng của kẻ không nghĩ đến tình cốt nhục, nghĩa đồng bào.

diễn vì tham vọng của kẻ không nghĩ đến tình cốt nhục, nghĩa đồng bào.

TRẦN BẮC HỒ SINH: CUNG ĐÀN LỐI NHẬP

Cũng năm trong kế hoạch Tổng nổi dậy, Đền Thờ NHẤT THỂ TAM VỊ tại TRẦN BẮC HỒ SINH cũng có những xáo trộn những không ác liệt như những nơi khác. Chiều ngày mùng 7 tháng 9 năm Bính Dần 1986 trong buổi lễ tự vào khoang giữa giờ Mùi, bọn thủ hạ của LỘ DUNG công khai lãnh nhiệm vụ thâu THUẾ ĐỀN THỜ. Những tên thủ hạ này đã từng mai danh ẩn tích, âm thầm hoạt động trong đám nhạc công lấy tên là NHẤT THỂ TAM VỊ. Đoàn hát này trước kia đã được Nhân dân ở Doanh TUẤN GIAO khai sáng và giúp đỡ lúc ban đầu. Về sau vì có những sự bất mãn với những người đang giúp việc trong Doanh Phủ nên một số ca viên đã đang tâm trở mặt. Khi thấy các nữ binh của đạo quân VĨNH SANH không dám thâu thuế vì lo sợ những người của phe CHÂN LÝ THÁI BÌNH tấn công như tại Đền Thờ NỮ VƯƠNG THÁI BÌNH tại TRẦN ANH DƯƠNG, bọn nhạc công của LỘ DUNG đã liều mạng xách giỏ đi thâu thuế mặc cho sự chống đối của BANG HẠNH SỰ và nhân dân đang có mặt trong Đền Thờ. Đêm hôm ấy, trong buổi Tiễu DIỄN HỒNG HỒI tại sân đường của Doanh TUẤN GIAO, toàn thể nhân dân đã quyết liệt tẩy chay nhóm ca viên kẻ trên và yêu cầu BANG HẠNH SỰ công khai có thái độ đối với những đứa con phản nghịch này.

DOANH TUẦN GIAO:
CUNG NGHINH HẢI CỐT CÁC
TIỀN NHÂN ANH HÙNG.

Vào giờ Dậu ngày 7 tháng 9 năm Bình Dân 1986, hưởng ứng lời kêu gọi của BANG HANH SỰ, hàng ngàn dân cư từ các Trấn trong những bộ áo quần sạch sẽ lũ lượt kéo nhau về Doanh TUẦN GIAO để tham dự cuộc cung nghinh hải cốt các Anh Hùng Tuần Giao của HOAI QUỐC. Mặc dầu không có những nghi lễ tề tể long trọng như mọi năm, lễ đài của buổi cung nghinh trông có vẻ đồ sộ và đẹp mắt hơn. Cờ quạt rợp trời, khói hương nghi ngút, trống chiêng vang dậy làm sống lại không khí linh thiêng và nô nức của những ngày đại lễ tại cố quốc. Điều làm cho Triều đình tức giận nhất là sự tham dự đông đảo của hàng ngàn người. Tôn nghiêm và trật tự là hai điểm nổi bật nhất của cuộc rước. Tất cả mọi người sốt sắng dâng lời cầu nguyện cho sự bình an sớm trở về trong Vương Quốc. Tiếng hát lời kinh vang vọng thật xa như nhắn nhủ với ai kia rằng: dầu đang ở trong một hoàn cảnh cực kỳ đen tối, lòng nhiệt thành của họ không hề bị suy suyển. Họ đã nêu gương sáng Đức Tin cho những người đang có tình hỷ diệt họ.

Tục truyền rằng trong cuộc cung nghinh kể trên, một tên thủ hạ tâm phúc của LỘ DUNG sau khi dò thám tình hình đã phi ngựa nhủ bay về cấp báo với Ông như sau: Phe CHẤN LÝ VÀ THÁI BÌNH chắc chắn sẽ hô to phen này. Họ đang vận động xin phong Thần cho 117 vị Anh Hùng Tuần Giao HOAI QUỐC. LỘ DUNG cũng hơn hớ ra mặt vì sự hô hênh của phe chống đối. Trong bản danh sách mỗi nhất xin phong Thần do THAM MƯU BỘ của Ông mới đệ trình có ghi tất cả là 118 vị. Số thứ tự 118 có hàng ghi chú như sau: "Tổng Trấn LỘ DUNG sắp sửa được Tử Đạo theo ước muốn tại Doanh TUẦN GIAO. Xin được cứu xét theo thủ tục khẩn cấp." Tuy nhiên để chứng tỏ cho tên thủ hạ thấy sự hiểu biết sâu rộng của mình, Ông đồng dục nói: "Thật ra Ta không cần dùng chung danh sách với 117 vị kia; họ đã có Đại Đế GIANG PHONG ĐỀ II lo liệu rồi. Còn Ta, nếu có mệnh hệ nào thì Hoàng Đế THẠCH ĐỔ MA sẽ tổ chức một buổi lễ long trọng phong Thần cho Ta tại Đền THỔ ĐỒNG TÂM lần nữa. Và ta bảo đảm với người phen này sẽ không có một tên CHẤN LÝ THÁI BÌNH nào lọt được vào Đền Thổ. Lý do Ta đã nghe phong phanh là toàn thể SỞ CẢNH BỊ sẽ dùng chặt nhử nếm coi trong Đền Thổ và tất cả khuyến ngao của HỒ SINH sẽ nhận được chiếu chỉ mới về dụ tế. Chà, chán Ta sẽ thăng "

THỦ NẶC DANH

Thủ nặc danh, thường được phổ biến dưới 2 hình thức: bí mật rải nơi công cộng hoặc gửi đến tận nhà của nạn nhân hoặc bạn bè, những người có liên hệ với nạn nhân, để lung lay tinh thần họ.

Vị trí của thủ nặc danh là thùng rác, tuy nhiên, vì tò mò, vẫn có người suy tư, tìm hiểu nó. Thủ nặc danh là sản phẩm của Hỏa Ngục, nơi Satan thống trị. Thủ nặc danh đồng nghĩa với "ngậm máu phun người" xuất phát từ cá nhân hoặc tổ chức thật thê, phân chí; không bao giờ có địa chỉ thật của người gửi, một điều kiện tối thiểu để đối thoại.

Mục tiêu tối hậu của thủ nặc danh là đã phá, ngược chiều với tình thương, xây dựng! Thủ nặc danh, từ nó đã xác nhận sự bất chính, sự ghen ghét ghen ghét cả với Thiên Chúa và những Tổng Đô của Ngài.

Điều kiện tối thiểu để được cứu xét của một văn thư, văn kiện là phải có nơi xuất xứ và nơi nhận, những thủ nặc danh luôn luôn tránh né điều ấy, bởi lo sợ sẽ bị mang ra ánh sáng, mang ra công lý với tội danh vu khống, bôi nhọ...

Sau hết, thủ nặc danh xâm phạm trầm trọng đến Đức Công Bằng, thanh danh của người khác, một hậu quả tất nhiên phải trả lời trước Tòa phán xét sau này.

HOÀNG NGỌC VĂN
Milpitas, California